

CUỘC VIỄN DU CỦA LINH HỒN

The Odyssey of the soul

Mục lục

LỜI MỞ ĐẦU	2
GIAI ĐOẠN 1	4
Sự sinh ra của Linh hồn	4
GIAI ĐOẠN 2	7
Sinh ra trong thế giới này.....	7
Sứ mạng làm người.....	7
Hoàn thành sứ mạng cao cả	9
Các Đấng Biểu Hiện của Thượng Đế	13
Của cải trong thế giới bên kia	16
Tính tượng trưng của các Thánh Kinh.....	17
Thoát tục.....	18
Gian Lao và thử thách.....	21
Suy tưởng.....	28
Sự trưởng thành của nhân loại	33
Tôn giáo chân chính của Thượng Đế.....	34
Chấm dứt giai đoạn 2.....	36
GIAI ĐOẠN 3	41
MỘT THẾ GIỚI HOÀN TOÀN KHÁC.....	41
SỰ TIẾN BỘ CỦA LINH HỒN TRONG THẾ GIỚI BÊN KIA.....	46
NHỮNG GIẤC MƠ: BẰNG CHỨNG VỀ SỰ BẮT DIỆT CỦA LINH HỒN	50
CHẤM DỨT CUỘC VIỄN DU	53
LỜI SAU CÙNG	60
MỤC ĐÍCH TỐI THƯỢNG	60
NỀN CÔNG LÝ THIÊN LIỆNG	63

LỜI MỞ ĐẦU

Hỡi con của Loài Người!

Ngươi là nơi ngự trị của Ta, và nơi ngự trị của Ta không bao giờ bị hủy hoại, vậy tại sao ngươi sợ mình bị lâm diệt như thế? Ngươi là ánh sáng của Ta không bao giờ tắt, tại sao ngươi phải sợ tức tuyệt? Ngươi là cẩm bào của Ta, và cẩm bào của Ta không bao giờ sờn cũ. Vậy hãy nương nấu trong tình kính ái của ngươi đối với Ta, rồi ngươi sẽ gặp Ta trong cõi Vinh quang. (1)

-Đức Baha'u'llah-

Hẳn bạn đã từng du lịch bằng xe và trong trạng thái suy tư, bạn hướng tâm hồn về phía trước. Sau an bình đang vây quanh, bạn chỉ còn nghe tiếng máy xe nhíp điệu, Bạn không còn cảm thấy vướng bận với những vấn đề khó khăn và với những xáo động của cuộc sống hàng ngày.

Điều gì đang ở phía trước; Bạn chỉ thấy một quãng đường ngắn, một khúc quanh, một ngọn đồi, hoặc những chiếc xe khác đang ngăn tầm mắt bạn, Bạn sẽ gặp những quang cảnh ra sao; Liệu có rắc rối gì xảy ra? Xẹp bánh, máy hỏng, tai nạn; Đích đến sẽ hứng thú ra sao và bao giờ bạn tới nơi.

Cuộc đời chúng ta trong thế giới phù du này cũng giống như một chuyến viễn du. Chúng ta đang đi đâu? Bao giờ chúng

ta sẽ đến đích và nơi ấy sẽ như thế nào; Chuyện gì sẽ xảy ra cho chúng ta trong cuộc viễn du này; Chúng ta sẽ gặp những nguy hiểm gì ở trên đường, làm sao chúng ta tránh được, hoặc ít ra cũng làm dịu nhẹ bớt; Chúng ta phải chuẩn bị gì cho chuyến xa này.

Các Thánh thư Baha'i sẽ giúp chúng ta giải đáp những mối ưu tư này

GIAI ĐOẠN 1

Sự sinh ra của Linh hồn

“Con người, thực chất, là Linh hồn chứ không phải là thể xác, mặc dù về phần thân xác con người thuộc về thế giới động vật, nhưng linh hồn nâng con người vượt lên trên tất cả tạo vật khác.” (2)

Lời Đức Abdul- Baha-

“Linh hồn không phải là sự kết hợp của các thành tố vật chất, nó không phải là sự phối hợp của các hạt nhân, nó là một chất liệu riêng và vì thế nó tồn tại vĩnh viễn, Nó hoàn toàn vượt khỏi trật tự của những tạo vật vật chất, nó bất tử!”. (3)

Lời Đức Abdul- Baha-

“Linh hồn của con người là mặt trời mà nhờ đó thân thể được chiếu sáng, và từ đó thân thể thu được chất bổ dưỡng...” (4)

-Lời Đức Baha'u'llah-

Linh hồn bắt đầu chuyển viển du tại thời điểm thụ thai. Kể từ hành không có chút chuẩn bị nào cho giai đoạn này của cuộc hành trình, tính cách, chủng tộc, giới tính, nơi chốn, ngày tháng được phối thành, trí thông minh và tài năng của những kẻ du hành này đều do ý chí của Thượng Đế quyết định.

Kẻ du hành bắt đầu cuộc đời trong phôi thai trải qua các hình dạng khác nhau. Những hình dạng đầu tiên hoàn toàn rất cơ bản và không có gì hấp dẫn cả, cho đến khi nó đạt tới hình dạng con người, những hình dạng đó biểu hiện cho những thời đại khác nhau mà loài người đã trải qua trong quá trình tiến hóa lâu dài. Thông qua mỗi giai đoạn, con người cũng là con người, dù là hình thức của nó có vẻ giống với vài loài tạo vật nào đó. Vì thế trong giai đoạn đầu của chuyến viễn du của Linh hồn, bào thai sẽ đi qua nhiều giai đoạn, nhưng nó vẫn luôn luôn là con người.

Trong giai đoạn đầu này, linh hồn nhận được thân thể vật chất mà nó sẽ cần để hội nhập vào giai đoạn thứ hai của cuộc hành trình, mặc dù nó không tự cố gắng, Những phương tiện và những năng lực tinh thần và thể chất, trong đó có 5 giác quan, cũng được ban cho nó, bởi vì những thứ này nó sẽ cần trong giai đoạn thứ hai của chuyến viễn du.

GIAI ĐOẠN 2

Sinh ra trong thế giới này

Giai đoạn hai của cuộc viễn du của linh hồn bắt đầu khi đứa bé sinh ra trong thế giới này. Linh hồn chợt thấy mình ở trong thế giới rộng hơn và sáng hơn vô vàn so với cái thế giới tối tăm và chật hẹp trong bụng mẹ, thế giới này là nơi ở đó các năng lực vật chất và tinh thần nhận được từ trong bào thai sẽ bắt đầu hoạt động.

Giờ đây lũ khách đã có ý chí tự do ở một chừng mực nhất định, nghĩa là có năng lực chọn đường đi của mình. Chọn đường nào? con đường tâm linh và ngay thẳng dẫn đến Thượng Đế, hay là con đường vật chất khúc khuỷu và tăm tối dẫn đến những thứ phù phiếm và chóng tàn của thế giới này, Dĩ nhiên, đây là quyết định nghiêm trọng nhất và có ảnh hưởng lớn nhất trong những quyết định mà linh hồn lựa chọn trong đời, Bởi vì, quyết định này sẽ định đoạt toàn bộ tiến trình và vận mệnh cuối cùng của lũ khách.

Sứ mạng làm người

Thánh kinh cho chúng ta biết rằng con người được tạo ra như hình ảnh của Ngài và giống với Ngài. Điều này không nói về thân xác mà nói về thực thể nội tại của mọi người vốn tiềm tàng năng lực phản ánh những đặc tính của Thượng Đế, không phân biệt giống nòi, giới tính, quốc tịch hoặc địa vị xã hội.

Đức Baha'u'llah khẳng định mạnh mẽ về điều này, Ngài nhiều lần nhấn mạnh những ơn phước và cương vị cao cả mà Đấng Sáng tạo đã ban cho tạo vật của Ngài và nồng nhiệt kêu gọi chúng ta vươn tới sự thành đạt đó:

“Con người có thể đạt tới cương vị cao cả biết bao, giá mà con người biết chọn mục đích hoàn thành vận mệnh cao cả của mình! Con người cũng có thể rơi xuống vực sâu đọa lạc, vực sâu mà tạo vật hèn kém nhất cũng chưa hề xuống tới!” (5)

“Mục đích của Đấng Thượng Đế chân chính duy nhất, cao cả thay vinh quang của Ngài, khi tự khai hiện cho loài người là bộc lộ những châu ngọc ẩn tàng trong lòng mở bản thân thể chân thực và sâu thẳm nhất của con người.” (6)

“Con người là bùa chú tối cao. Tuy nhiên, sự thiếu giáo dục đúng đắn sẽ đánh mất những gì con người vốn sở hữu tiềm tàng ... Hãy xem con người như một quặng mỏ giàu châu ngọc có giá trị vô biên, chỉ có sự giáo dục mới khiến kho báu này bộc lộ và giúp nhân loại hưởng lợi từ đó.” (7)

Với tư cách Đấng Phát Ngôn của Thượng Đế, Đức Baha'u'llah dạy:

“Hỡi con của Tinh Thần! Ta đã chọn những quả ngon lành nhất đem treo lên cây vinh quang rực rỡ cho người hưởng, tại sao người lại từ chối, và mãi nguyện với những quả kém ngon lành,

Vậy hãy trở về với những gì tốt hơn dành cho người nơi cõi tối thượng.” (8)

“Hỡi con của tinh thần! Ta tạo ra người cao quý, nhưng người đã làm mất phẩm giá của người. Vậy hãy vươn lên đến trình độ mà Ta đã tạo ra người.” (9)

“Hỡi con của Đấng Tối Thượng! Ta thúc giục người tiến về cõi vĩnh cửu, nhưng người đi tìm sự hủy hoại, cái gì đã làm người xa lánh điều sở thích của Ta và đi tìm điều sở thích của người.” (10)

Như thế Linh hồn có vận mệnh là vươn tới cương vị cao cả, thế mà tiếc thay, lắm khi nó đã xa rời điều có thể giúp nó hoàn thành vận mệnh một cách dễ dàng.

Hoàn thành sứ mạng cao cả

Đức Baha'u'llah phán: “Mục đích của Thượng Đế khi tạo ra con người đã là, và sẽ mãi mãi là, để giúp con người nhận biết Đấng Sáng tạo nên mình và đạt tới sự Hiện diện của Ngài.” (11)

Dù vậy, Thánh Kinh của tất cả các tôn giáo đều xác định rằng Thượng Đế là Đấng không ai thấy, không ai biết, không ai hiểu, ẩn mình trong thế giới của riêng Ngài. Làm sao con người có thể biết Đấng Sáng tạo và đạt tới sự Hiện diện của Ngài khi chính Đức Baha'u'llah đã phán:

“Tất cả những gì các nhà hiền triết đã nói hoặc hy vọng vượt khỏi những giới hạn mà trí tuệ hạn hữu của con người triệt để phải nhận chịu... Bất cứ ai ngẫm ngợi lẽ thật này ở trong lòng điều sẽ nhận thức được rằng có một số giới hạn nhất định mà không người nào có thể vượt qua, từ thời khởi thủy không có khởi thủy, mọi toan tính đã được thực hiện để hình dung và nhận biết Thượng Đế điều bị hạn chế bởi tình trạng của tạo vật Ngài – một tạo vật mà Ngài đã đưa vào cõi hiện hữu, do hoạt động của ý chí Ngài và vì những mục đích của chính Ngài chứ không phải của ai khác.” (12)

Và Ngài phán:

“Đối với mọi tâm hồn sáng suốt và giác ngộ thì rõ ràng là Thượng Đế, Bản thể không ai biết, Đấng Thiêng liêng, vô cùng cao cả, vượt khỏi mọi đặc tính của con người như là sự tồn tại trong thân xác, lên hoặc xuống, tới hoặc lui. Lưỡi của con người không đủ sức lặp lại lời chúc tụng Ngài xứng với sự vinh quang vô cùng cao cả của Ngài, tâm hồn con người cũng không hiểu nổi, sự mâu nhiệm khôn dò của Ngài, Ngài đã từng và hãy còn ẩn mình trong sự vạm vỡ của Bản thể Ngài, và thường hằng tại trong Thể tánh đời đời vượt khỏi tầm mắt của Loài người.” (13)

Linh hồn tìm biết Đấng Sáng tạo mình qua Đấng Tiên tri, các Đấng Sứ giả, các Đấng Biểu Hiện, là Đấng được Thượng Đế lựa chọn để hành động với tư cách là những Đấng Trung bửu giữa Đấng Tối Cao và tạo vật của Ngài, là những tấm gương hoàn hảo về các đặc tính của Ngài.

“Tuy nhiên, bằng dấu hiệu đức từ bi của Ngài, và là bằng chứng về đức nhân hậu của Ngài, Ngài đã cho những Mặt trời hướng dẫn thiêng liêng của Ngài, những Biểu tượng sự thống nhất thiên thượng của Ngài, biểu hiện trước loài người và đã thiết định tri thức về những Đấng thoát tục này cũng giống như tri thức về chính Bản thể Ngài.” (14)

Khi lữ khách “bước vào sự Hiện diện” của Đấng Biểu Hiện của Thượng Đế, nghĩa là lữ khách hiểu biết và tin nhận giáo lý của Đấng Biểu hiện, thì lữ khách đã đạt tới sự Hiện diện của chính Thượng Đế.

“Ai nhận biết các Đấng ấy là đã nhận biết Thượng Đế. Ai nghe được tiếng gọi của các Đấng ấy là đã nghe được Giọng nói của Thượng Đế và ai làm chứng về chân lý Mặc khải của các Đấng ấy là đã làm chứng về chân lý của chính Thượng Đế. Ai rời xa các Đấng ấy là đã rời xa Thượng Đế, và ai không tin các Đấng ấy là đã không tin Thượng Đế. Mỗi Đấng ấy đều là Đường đi của Thượng Đế nối liền thế giới này với các thế giới thiên thượng, và là Ngọn cờ Chân lý của Ngài đối với mọi người ở trên cõi đất và cõi trời. Các Ngài là những Đấng Biểu hiện của Thượng Đế giữa loài người, là những bằng chứng về Chân lý của Ngài, và là những dấu hiệu của nền Vinh quang Ngài.” (15)

Linh hồn không những được phú cho vận mệnh biết tìm Thượng Đế mà còn được phú cho khả năng để làm điều đó nữa:

“Khi tạo dựng thế giới với tất cả vạn vật sống và chuyển động trong đó, do hoạt động trực tiếp của ý chí tối thượng và không giới hạn, Ngài đã chọn ban cho con người sự phân biệt độc đáo và khả năng nhận biết Ngài và yêu thương Ngài - một khả năng cần được xem như là động cơ phát sinh và là mục đích tiên khởi làm nền tảng cho tất cả tạo vật... Nơi thực thể sâu thẳm nhất của mỗi một và của mọi vật thọ tạo, Ngài đã rọi ánh sáng của một danh Ngài, và khiến vật ấy tiếp nhận vinh quang một đặc tính của Ngài. Tuy nhiên, trên thực thể của con người, Ngài đã tập trung hào quang của tất cả các danh và các đặc tính của Ngài, và biến nó thành tấm gương của chính Bản thể Ngài. Trong tất cả các vật thọ tạo chỉ có con người là được tách riêng để ban cho một ân huệ lớn lao như thế, một thiên phúc bền vững như thế.”
(16)

Dù vậy, khả năng nhận biết Đấng Sáng tạo của Linh hồn đang ngủ mê và cần được đánh thức:

“Tuy nhiên, những năng lực mà Mặt trời Ôn phúc thiên thượng và Nguồn Hướng dẫn thiêng liêng ban cho thực thể con người nằm tiềm tàng bên trong con người, như thể ngọn lửa tiềm ẩn trong cây nến và những tia sáng ngậm hiện hữu trong ngọn đèn. Hào quang của những năng lực này có thể bị che mờ bởi dục vọng trần tục giống như ánh sáng mặt trời có thể bị che khuất dưới lớp bụi và rêu phủ che mặt kính. Cả cây nến cũng như ngọn đèn đều không thể tự thấp sáng bằng những nỗ lực thiếu sự tiếp sức cho nó, hoặc tấm gương không thể tự xóa lớp rêu phủ lên nó. Điều rõ ràng và hiển nhiên là nếu lửa không được đốt lên thì đèn

không bao giờ thấp sáng, và nếu rêu không được xóa khỏi mặt kính thì nó không bao giờ trung ra được hình ảnh mặt trời hoặc phản chiếu ánh sáng và vinh quang của mặt trời.” (17)

Năng lực của Thánh linh tự biểu hiện trong thế giới này ở nhiều mức độ hoặc nhiều “thế giới” (18) khác nhau, chẳng hạn trong thế giới khoáng vật năng lực này biểu hiện bằng sự kết hợp, trong thế giới thực vật bằng sự tăng trưởng, trong thế giới động vật bằng khả năng cảm nhận thế giới vật chất, và trong thế giới loài người bằng khả năng lý luận, ngoài những thế giới còn có tinh thần Đức tin và Thánh linh hay là Linh Tối Đại.

Trong khi mọi người đều sinh ra với tinh thần con người, nhờ đó con người có khả năng tư duy cũng như những năng lực của các giới thấp hơn, con người vẫn chưa thực sự sống nếu chưa đạt được tinh thần Đức tin nhờ chân thành biết đến và tin nhận Đấng Biểu Hiện của Thượng Đế cho thời đại trong đó mình đang sống, áp dụng giáo lý và giáo luật của Ngài trong cuộc sống hàng ngày. Đây là mục đích đầu tiên và tối cao của mọi linh hồn trong khi thực hiện chuyến viễn du trên thế giới, nếu không đạt được bước tiến này, thì linh hồn không thể hoàn thành vận mệnh tối hậu của mình.

Các Đấng Biểu Hiện của Thượng Đế

Linh hồn nhận biết Đấng Biểu Hiện của Thượng Đế cho thời đại mà mình đang sống nhờ tính chất sự xuất hiện của các Đấng Biểu hiện, thực ra chỉ có một tôn giáo là tôn giáo của

Thượng Đế. Tôn giáo này được mặc khải liên tục bởi một loạt hay một chuỗi các Đấng Biểu Hiện, từ xa xưa các Đấng Biểu Hiện đã lần lượt đến với thế giới này, cách nhau khoảng hàng trăm năm, và sẽ tiếp tục như thế cho đến thời cuối cùng không cùng tận.

Mặc khải của mỗi Đấng Biểu hiện được ban phát thích hợp với nhu cầu và khả năng của thời đại, gồm hai phương diện chính yếu: thứ nhất nhắc lại những chân lý vĩnh cửu cơ bản, thứ hai là đưa ra những giáo lý và giáo luật của xã hội khác nhau trong mỗi thời đại phù hợp với nhu cầu tiến hóa và năng lực của thời đại đó. Trong số các Đấng biểu hiện mà lịch sử còn ghi chép có Đức Kirshna, Đức Moses, Đức Zoroaster, Đức Phật, Đức Chúa, Đức Muhammad, Đức Bab, Đức Baha'u'llah.

Các Đấng biểu hiện vĩ đại này vừa mặc khải những giáo lý và giáo luật mới, vừa đem đến uy lực và sự hướng dẫn của Thánh Linh, các Ngài hành động như những tấm gương tinh khiết hoàn hảo phản chiếu ánh sáng, uy quyền, tình yêu và những đặc tính khác của Đấng sáng tạo. Chúng ta có thể hiểu điều này qua ví dụ về mặt trời, khi ta đặt tấm gương ra ngoài trời, mặt trời sẽ phản chiếu qua đó, ta thấy ánh mặt trời trong gương, người mê muội có thể nghĩ rằng mặt trời đã giáng xuống và nằm trong gương, nhưng sự thật mặt trời vẫn ở trên trời, các Đấng Biểu hiện của Thượng Đế cũng giống như những tấm gương phản chiếu một cách hoàn hảo ánh sáng, uy quyền và những đặc tính khác của Thượng Đế. Thượng Đế không giáng xuống và không ở trong các Đấng ấy.

Tất cả các tôn giáo thiên khai trên thế giới đều đưa ra lời tiên tri về ngày mà Đấng biểu hiện hoàn vũ của Thượng Đế sẽ xuất hiện, là Đấng sẽ thống nhất nhân loại và thiết lập sự ngự trị của công lý và hòa bình trên trái đất, Biến cố thiên thượng này được gọi là ngày của Chúa, Ngày của Thượng Đế, là sự Công bố lớn. Chánh Đạo Baha'i tuyên bố rằng Đức Baha'u'llah chính là Đấng Biểu hiện hoàn vũ vĩ đại ấy.

Đối với Israel, Ngài chính là sự nhập thể của “Đấng Chúa Cha Vĩnh cửu”, “Đấng Chúa cơ binh hiện xuống với mười ngàn chư Thánh”, đối với thế giới cơ đốc giáo, Ngài là sự tái lâm của Đấng Christ “trong vinh quang của Chúa cha”, đối với Hồi Giáo Shi'ih, Ngài là sự trở lại của Imam Husyan, đối với Hồi Giáo Sunni, Ngài là sự giáng lâm của Linh Thượng Đế (tức Jesus Christ), đối với tín đồ Bái hỏa giáo, Ngài là Đấng Hứa hẹn Shah-Bahram, đối với Ấn độ giáo, Ngài là sự nhập thể của Đức Krishna, đối với hàng phật tử, Ngài là Đức Phật thứ Năm”. (19)

Chính Đức Baha'u'llah đã phán:

“Thời kỳ tiên định cho các dân tộc và các giống nòi trên trái đất nay đã đến, những lời hứa của Thượng Đế, như đã ghi chép trong các Thánh kinh đều đã ứng nghiệm. Luật của Thượng Đế đã được ban ra từ vùng Zion, và cùng Jerusalem và các đồi các xứ ở đó điều tràn ngập vinh quang Mặc Khải của Ngài. Phúc thay cho ai ngấm ngội trong lòng về điều này đã được Mặc Khải trong Thánh kinh của Thượng Đế, Đấng cứu Nạn, Đấng Tự Tồn.” (20)

Trong cuộc hành trình qua cuộc đời này, linh hồn cần suy ngẫm về sự hưởng ứng của mình đối với lời công bố ấy

Của cải trong thế giới bên kia

Trong giai đoạn đầu của cuộc viễn du này, lữ khách được ban cho tất cả những khả năng và sức mạnh trong giai đoạn thứ hai, tuy nhiên trong giai đoạn thứ hai, chính linh hồn phải thử thách những đặc tính cần thiết cho giai đoạn thứ ba của cuộc viễn du. Đây là điểm chính yếu; những năng lực tâm linh không được ban cho dễ dàng; những năng lực này phải đạt được bằng nỗ lực và hành động của linh hồn trong thế giới này.

Đây là những vấn đề nghiêm trọng, như Đức Muhammad đã phán, vì nếu không có những đức tính tâm linh như tình yêu, thiện cảm, đức tin, sự khiêm tốn, v.v...; thì linh hồn không thể hoạt động tương xứng và thụ hưởng những ơn phước dồi dào trong giai đoạn thứ ba của cuộc viễn du. Như Đức Abdul-Baha đã nêu rõ là nếu thiếu những đặc tính tâm linh đó, linh hồn như đã chết, mù, điếc hoặc câm. (21)

Tình trạng nghèo nàn về tâm linh là hỏa ngục thực sự, các thuật ngữ “cõi trời”, hay “thiên đàng”, “địa ngục”, hay “hỏa ngục” không có ý nói tới nơi chốn, mà nói tới trạng thái tâm linh. Nói một cách giản dị, cõi trời hay thiên đàng là trạng thái tinh thần gần với Thượng Đế còn địa ngục hay hỏa ngục là rời xa

Thượng Đế về Tâm linh, trong Kinh Xác Tín, Đức Baha'u'llah dạy:

Trong các thời đại và thế kỷ, mục đích của Đấng sứ giả của Thượng Đế, và của những người được Ngài lựa chọn chẳng có gì khác hơn là xác định ý nghĩa tâm linh của các thuật ngữ như “sự sống”, “sự sống lại”, và “sự đoán xét”. Nếu ta suy ngẫm một lúc về lời của Ali, chắc chắn ta sẽ khám phá mọi điều huyền nhiệm ẩn tàng trong các thuật ngữ “huyết mộ”, “mồ mã”, “cầu đường”, “thiên đàng”, và “địa ngục”. (22)

Hãy suy ngẫm một lúc về trạng thái một linh hồn không chịu chuẩn bị gì cho thế giới bên kia, chẳng hạn trường hợp một người giàu có mọi mặt về vật chất trong cuộc đời trần thế này – tiền bạc, địa vị xã hội, của cải vật chất, uy tín kinh doanh, quyền lợi chính trị, danh tiếng trần tục – nhưng không hề có sự rèn luyện tâm linh nào thực sự, hoặc không hề nghĩ đến những vấn đề tâm linh hoặc tôn giáo. Đột nhiên người đó bước sang thế giới khác ở đó những đặc tính tâm linh quan trọng và có giá trị, đây là hỏa ngục thực sự đối với linh hồn ấy.

Tính tương trung của các Thánh Kinh

Một trong những thử thách đối với linh hồn trong cuộc viễn du là làm sao hiểu được giáo lý của Đấng Biểu hiện của Thượng Đế đúng như đã ghi trong các Thánh Kinh, vấn đề giải thích có tầm quan trọng đặc biệt, vì đây nguyên nhân gây phân phái trầm trọng trong các tôn giáo, và thường tạo nên sự xung đột, có khi

là sự kìm chống nhau công khai giữa những người hiểu cách này và những người hiểu theo cách khác. Bên này tin vào sự giải thích Thánh kinh theo nghĩa đen, bên kia thì theo nghĩa bóng, Đức Baha'u'llah dạy rằng theo hai bên đều đúng:

“Điều hiển nhiên người phải hiểu là Chim Thiên Đàng và Bò câu Vĩnh cửu đã truyền phán bằng ngôn ngữ kép, một ngôn ngữ, ngôn ngữ bên ngoài, không có những ẩn dụ, không phong kín và không che đậy, ngôn ngữ ấy như ngọn đèn hướng dẫn và là ánh sáng hải đăng nhờ đó lũ khách có thể đạt đến tầm cao thánh thiện, và những người tìm kiếm đạt tới cõi trời hội ngộ vĩnh cửu. Đó là pháp chánh truyền không ẩn ý và những câu Thánh thi minh nhiên đã được phán dạy, còn một ngôn ngữ nữa thì phong kín và che đậy, khiến cho những gì ẩn giấu trong lòng kẻ ác có thể được biểu lộ và bản thể sâu xa nhất của họ bị vạch trần. Do đó, Sadiq, con của Đức Muhammad đã nói: ‘Quả thật, Thượng Đế sẽ thử vàng của Thượng Đế, Ngài dùng nó để thử các tôi tớ Ngài.’” (23)

Như thế lũ khách phải học các Thánh Kinh của Thượng Đế để phân biệt được những câu Thánh kinh cần hiểu theo nghĩa đen và những câu hiểu theo nghĩa bóng.

Thoát tục

Tất cả các Đấng biểu hiện của Thượng Đế đều nhân mạnh là, trong khi sống trên thế giới này, linh hồn cần phải thoát tục, Đức Baha'u'llah mô tả thế giới này như ảo ảnh:

“Thế giới này như một tấn tuồng, vô nghĩa và trống rỗng, một sự hư không tuyệt đối, nó có vẻ giống với thực tại, các người chớ đặt sự quyến luyến vào đó, chớ cắt đứt mối liên kết người với Đấng sáng tạo, và chớ để mình rơi vào hàng ngũ những kẻ lạc đường và rời xa đường lối của Ngài. Quả thật, Ta phán: thế giới này giống như hơi nước trong sa mạc, và người đang khát lầm tưởng là nước và cố hết sức đuổi theo, đến khi tới nơi đó chỉ là ảo ảnh. Hơn nữa, thế giới này cũng như hình ảnh không thật của tình nương mà tình quân cố tìm trong thời gian dài và cuối cùng hối hận vì hình ảnh, không làm thỏa mãn, cũng không làm dịu được cơn khát của mình.” (24)

Đức Baha'u'llah giải thích: “Các người hãy biết rằng ‘đời’ có nghĩa không quan tâm tới Ngài là Đấng Sáng tạo ra người, và đắm mình trong bất cứ điều gì không phải là Ngài... trong ngày nay, điều gì khiến người rời xa Thượng Đế kính yêu, thì đó chính là đời. Hãy lánh xa nó để các người có thể được kể trong những người được chúc phúc.”

Ngài phán tiếp:

Nếu một người tự điền tô bằng những vật trang sức của trái đất, muôn mặt y phục của trái đất, hoặc chia phần lợi lộc mà có thể trao cho, điều đó cũng không có hại gì, miễn là người đó không để bất cứ điều gì xen vào giữa mình và Thượng Đế, bởi vì Thượng Đế an bài mọi điều tốt đẹp, dù được tạo trên cõi trời hay ở dưới đất, cho những tôi tớ của Ngài. Hỡi dân chúng, các người

hãy ăn những vật ngon mà Thượng Đế đã cho phép các ngươi, và chớ tự đánh mất phần của các ngươi trong những ơn phước kỳ diệu của Ngài. Hãy dâng lời tạ ơn và chúc tụng Ngài, và hãy đứng vào hàng những kẻ thật sự tri ân” (25)

Trong cuộc viễn du qua thế giới này, linh hồn không cần phải sống cuộc đời khổ tu hay ăn dật, cả những người quen sống trong cầu nguyện và thờ phượng cũng được khuyên không được sống ăn dật:

Hành vi thờ phượng của các nhà tu và các tăng lữ trong hàng tín đồ của Thánh Linh (Đấng Christ) – cầu cho Ngài hưởng sự bình an của Thượng Đế - điều được nhớ tới trong sự hiện diện của Ngài. Tuy nhiên, trong ngày này, họ hãy rời bỏ cuộc sống ăn dật và hướng bước chân về thế giới rộng mở và nên bận bịu với những gì sẽ làm lợi cho bản thân họ và cho người khác.” (26)

“Hỡi con dân trên trái đất, sống trong ăn dật hoặc thực hành khổ tu là điều không được chấp nhận trong dự hiện diện của Thượng Đế, điều thích hợp đối với những người được phú cho linh giác và sự thức ngộ là tuân theo điều sẽ tạo niềm vui và sự rạng rỡ... chớ tự đánh mất phần trong những ơn phước dồi dào đã được tạo nên cho các ngươi.” (27)

“Mỗi người phải dấn thân vào một dạng công việc như thủ công, thương mại, và các việc tương tự, chúng ta đã độ lượng và nâng cao sự dấn thân của các ngươi vào công việc như thế lên hàng thờ phượng Thượng Đế, Đấng chân chính Duy Nhất ... hãy

bận bịu với điều gì làm lợi cho các người và cho người khác... những người đáng khinh nhất dưới mắt Thượng Đế là những người ngồi không và ăn xin.” (28)

Tóm lại, thoát tục không có nghĩa là từ bỏ thế giới này, linh hồn phải đi vào cuộc sống trên thế giới này, trong sự tiếp xúc thân mật với những người khác trong gia đình nhân loại, và xây dựng nền văn minh tiến bộ không ngừng, nhưng trước hết Đấng Sáng tạo vào cuộc sống của mình và nhớ tới vận mệnh cao đang chờ đợi mình. Nếu những thú vui và của cải vật chất của thế giới phù du này trở thành quan trọng nhất, và linh hồn bị ràng buộc vào đó, thì đó là dấu hiệu cho thấy lũ khách đang đi sai đường và đang gặp nguy. Vừa sống trong thế giới này vừa dứt bỏ được nó, đòi hỏi phải có sự thức tỉnh liên tục, sự trưởng thành và sự thúc ngộ tâm linh sâu sắc, Đức Baha'u'llah đã chỉ ra một cách sinh động: “Chớ vui mừng với những thứ người sở hữu; đêm nay nó thuộc về các người, ngày mai nó sẽ thuộc người khác.” (29)

Gian Lao và thử thách

Trong cuộc viễn du này linh hồn trải qua nhiều gian lao và gặp nhiều thử thách, có người hỏi Đức Abdul-Baha là linh hồn tiến bộ nhiều hơn nhờ sự đau khổ hay niềm vui, Ngài đáp:

“Trí óc và tinh thần con người tiến bộ khi chịu thử thách trong đau khổ, đất càng được cày xới nhiều thì hạt giống càng mọc tươi tốt, mình càng thu hoạch dồi dào, giống như cái cày, càng xới vào lòng đất, để loại trừ cỏ dại và gai góc ra khỏi đất.

thì sự tai ương và đau khổ sẽ được giải thoát con người khỏi việc lật vạt của đời sống thế tục này cho đến khi con người đạt tới trạng thái dứt bỏ hoàn toàn. Thái độ của con người trên thế giới này là thái độ vui hưởng hạnh phúc thiên thượng, có thể nói con người có thể giống như trái sồng; sức nóng của lửa đau khổ sẽ làm cho nó chín, hãy nhìn lại những thời đại qua, các người sẽ thấy rằng những người vĩ đại nhất đã chịu đau khổ nhiều nhất.”

(30)

Sự thực thì thế giới này không phải nhà của linh hồn con người, như Đức Abdul-Baha đã phán, đây chỉ là lớp học đầu tiên của con người, nghĩa là nơi giáo dục rèn luyện và chuẩn bị cho một cuộc sống tiến bộ hơn giai đoạn ba trong cuộc sống viễn du của linh hồn. Bởi vậy, khi đi ngang qua thế giới này, lũ khách phải trải qua một số gian lao và thử thách, bằng không linh hồn sẽ không được chuẩn bị thích hợp. Khi hiểu ra điều này, linh hồn đã thắng trận đầu tiên và bây giờ linh hồn sẽ chấp nhận thử thách, không hề phản kháng hoặc phiền muộn, nhưng xem như những nấc thang cho sự chín chắn và tăng trưởng tâm linh, như là một phần của cuộc viễn du. Như Đức Shoghi Effendi đã nêu trong câu hỏi; “Đức Baha’u’llah há chẳng cam đoan với chúng ta rằng những đau khổ và mất mát là những ơn phước nguy trang, rằng nhờ đó là lực lượng tâm linh nội tại của chúng ta được khơi dậy, thanh tẩy và nâng cao đó sao?” (31)

Tuy nhiên chúng ta không nên quên rằng đặc tính chính của thế giới này là gian khổ và tai ương, và rằng chúng ta chỉ hoàn thành sự phát triển tâm linh và đạo đức bằng cách vượt qua những

điều này. Như Đức thầy đã phán: “Sự phiền muộn giống như luống cày, nó càng xới sâu thì hoa quả chúng ta thu hoạch càng dồi dào.” (32)

Khi chúng ta ném những điều bất hạnh này, chúng ta phải nhớ rằng chính những Đấng tiên tri của Thượng Đế cũng không thoát khỏi những điều mà con người phải ném trái. Các Đấng ấy biết sự phiền muộn, bệnh tật, và đau đớn, các Ngài vượt lên trên những điều này bằng tinh thần, và đó là điều chúng ta cũng phải gặp và phải làm, khi bị đớn đau; những phiền muộn của thế giới này sẽ trôi qua và điều còn lại cho chúng ta là những gì chúng ta đã làm cho linh hồn; do đó, chúng ta phải nhìn tới điều này – phải trở thành thuộc linh nhiều hơn; tiến đến gần Thượng Đế hơn, bắt kể thân thể và trí óc của chúng ta trải qua tình trạng nào.” (33)

Như Đức Abdul-Baha đã giải thích:

“Thử thách là ân huệ của Thượng Đế, nên ta phải tạ ơn Ngài, sự đau khổ và phiền muộn không đến với ta một cách tình cờ, nhưng nó được Đấng Từ bi Thiên thượng ban xuống cho chúng ta để chúng ta hoàn thiện... những người không đau khổ thì không đạt được sự hoàn hảo. Cây được người làm vườn tỉa xén nhiều nhất là cây, khi mùa hè đến, sẽ cho những bông hoa đẹp nhất và cho quả dồi dào nhất.” (34)

“Muốn đạt tới hạnh phúc vĩnh cửu, con người phải chịu đau khổ, ai đạt tới trạng thái xả kỷ, người đó thực sự vui sướng, niềm vui vô thường sẽ tan biến nhanh.” (35)

Tóm lại, trong tình yêu hoàn hảo và sâu sắc đối với chúng ta, Đấng Sáng tạo đã ban xuống cho mỗi người trong chúng ta những khó khăn và thử thách, qua nhiều đợt để giúp linh hồn chúng ta phát triển và trưởng thành, để trở thành tinh khiết và kiên định. Tất cả điều này vì sự lợi ích của linh hồn, vì sự tiến bộ, vì hạnh phúc thật sự của linh hồn, chỉ có Đấng Sáng tạo mới biết điều gì là tốt nhất cho linh hồn, nếu linh hồn tự đặt mình dưới sự hướng dẫn và che chở của Đấng Biểu hiện của Thượng Đế cho thời đại trong đó mình đang sống – như trong thời đại này là Đức Baha'u'llah – và chân thành cố gắng sống đúng với những giáo lý, giáo luật do Ngài mặc khải, thì linh hồn sẽ đạt tới hạnh phúc vĩnh cửu và không thể hình dung nổi hạnh phúc ấy to lớn mệnh mông hơn bất cứ thú vui vô thường và trần tục nào đến từ những vật phù du của thế giới này.

Mặt khác, cũng có những khó khăn và tai ương đến với linh hồn do chính những việc sai trái và tội lỗi của linh hồn, đây là những hình phạt, nhưng cũng là ơn phước nguy trang, vì những hình phạt này chỉ ra một cách cụ thể cho linh hồn thấy rằng những hành động tội lỗi chỉ đem lại phiền muộn và đau khổ.

Người khôn ngoan không đi tìm sự thử thách hoặc tạo ra nó, nhưng chờ đợi những thử thách do Thượng Đế ban xuống, với niềm tin và dũng cảm.

Đề tài này, vốn được giải thích rất thấu đáo trong giáo lý Baha’i, có tầm quan trọng nhất, đặc biệt là trong những thời kỳ hỗn độn và đầy phiền muộn mà nhân loại đang trải qua

“Nếu không được thử lửa, thì sao vàng ròng phân biệt được với vàng thô, nếu không thử thách, thì làm sao phân biệt được người dũng cảm với kẻ hèn nhát, nếu không có sự thử thách, thì làm sao thấy rõ ai trung tín và ai phản bội... nếu không có thử lửa thì làm sao thấy được đâu là ngọc quý và đâu là sỏi đá vô giá trị.” (36)

“Hỡi con của Loài Người! Tai họa do Ta là ân huệ của Ta đó; bề ngoài là lửa và hận thù, nhưng bên trong thực sự là ánh sáng và từ bi. Người hãy nhanh chân nhận lấy để trở thành ánh sáng vĩnh cửu và tinh thần bất diệt, đó là chiếu mệnh của Ta, hãy tuân giữ.” (37)

Cầu nguyện

Trong những việc chuẩn bị chính yếu mà lữ khách phải thực hiện cho chuyến viễn du an toàn trong thế giới này, cũng như cho đời mình trong giai đoạn thứ ba của cuộc hành trình, là cầu nguyện và suy tưởng.

Đức Baha’u’llah dạy rằng: “Trong tất cả các Kỳ Cứu độ, luật cầu nguyện đã được thiết lập làm yếu tố căn bản trong Mặc khải của các Đấng Tiên tri của Thượng Đế.” (38) Giống như thân thể của con người cần tiếp nhận thức ăn vật chất hàng ngày để

được mạnh khỏe, linh hồn cũng cần thức ăn tâm linh hàng ngày, đó là cầu nguyện. Đức Baha'u'llah phán:

“Hỡi con của Sinh Tồn! Hãy yêu ta để ta yêu ngươi, nếu ngươi không yêu ta thì tình yêu của Ta không thể đến với ngươi được. Hãy thức ngộ điều đó, hỡi kẻ tội tở của Ta.” (39)

Tình yêu của Thượng Đế luôn áp ủ linh hồn, nhưng theo quy luật tâm linh này, nếu linh hồn không hướng về Đấng Sáng tạo, thì linh hồn không tiếp nhận được tình yêu đó. Lấy ví dụ như máy thu thanh, nó phải luôn luôn tuân theo quy luật tự nhiên, nếu ta không vặn nó lên, thì nó không nhận được tín hiệu, dù rằng tín hiệu luôn luôn tồn tại, Đức Abdul-Baha giải thích:

“Con người phải tìm kiếm năng lực và phát huy tính sẵn sàng, bao lâu con người còn thiếu nhạy cảm đối với những tác động thiên thượng, thì con người vẫn chưa thể phản chiếu ánh sáng và tiếp nhận lợi ích của ánh sáng. Đất cằn cỗi sẽ không sản sinh ra cái gì cả, dù cho mây ân phúc có tuôn mưa xuống nó cả ngàn năm... dù điệu nhạc có du dương đến đâu, cái tai điếc cũng không thể nghe được, cũng không thể nhận được tiếng gọi của Quần hội thiên thượng... bởi vậy, chúng ta phải luôn luôn rèn luyện khả năng và tập tính sẵn sàng.” (40)

“Khi con kênh mở rộng thì lượng nước tăng lên; và khi con khát tăng lên, thì ơn phước của mây trở nên dễ chịu đối với thương thức của con người, đây là sự huyền nhiệm của cầu

nguyện và sự khôn ngoan của việc xác định điều mình ước muốn.” (41)

Đức Abdul – Baha dạy chúng ta phải sống trong trạng thái cầu nguyện:

“Cầu nguyện là trò chuyện với Thượng Đế. Sự thành đạt lớn lao nhất hoặc trạng thái ngọt ngào nhất không gì khác hơn là trò chuyện với Thượng Đế. Sự trò chuyện đó tạo ra tính tâm linh, sự lưu tâm và những cảm giác thiên thượng, tạo ra những thu hút mới của Vương quốc và khơi lên sự cảm nhận nhạy bén về trí thông minh cao hơn.” (42)

Ngài cũng hứa rằng cầu nguyện là phương tiện để tránh những thử thách không cần thiết.

Tuy nhiên, sự cầu nguyện máy móc và theo hình thức, không thấm sâu vào đáy tâm hồn, thì chẳng có hiệu lực gì, hiệu lực của cầu nguyện tùy thuộc sự giải thoát tâm hồn khỏi những kích thích bên ngoài và những tư tưởng phạm tục: “Người thờ phượng phải cầu nguyện với tinh thần dứt bỏ, với ý chí vâng phục vô điều kiện, với sự chú ý tập trung, và với khát vọng tâm linh mạnh mẽ.” (43)

Nghĩa là, đọc kinh một cách máy móc vì bản phận hoặc chỉ làm theo nghi thức hoặc thực hiện trong lúc vội vã thì không có ảnh hưởng nhiều, Đức Bab phán:

“Lời cầu nguyện đáng được chấp nhận là lời cầu nguyện dâng lên với sự trong sáng và tính tâm linh cao độ, Thượng Đế xưa nay không hề yêu thích sự cầu nguyện dài dòng, lời cầu nguyện càng trong sạch dứt bỏ thì càng được chấp nhận nhiều hơn trong sự Hiện diện của Thượng Đế.” (44)

Hơn nữa, ta nên nhớ Đức Baha’u’llah đã phán rằng chính việc đọc Lời của Thượng Đế tạo nên ảnh hưởng nơi linh hồn:

“Các vị thiên tiên của Đấng Toàn năng rải rác khắp nơi sẽ đưa hương thơm kinh kệ do môi người tụng niệm âm thầm trong phòng riêng lan xa, và trái tim kẻ trung chính tiếp nhận được sẽ rung động. Có thể kẻ đó không nhận ra ảnh hưởng của nó ngay lúc đó; nhưng rồi đây sớm muộn gì, một khi năng đức của thiên ân đã phân phát, thì quyền năng sẽ chi phối tâm hồn.” (45)

Như đoạn kinh trên nêu rõ các kinh Cầu Nguyện của các Đấng Biểu hiện điều có uy lực đặc biệt, những bản kinh Cầu Nguyện tuyệt mỹ của Đức Baha’u’llah, Đức Bab, Đức Abdul-Baha tác động sâu xa tới linh hồn và rất cần thiết cho chuyển viển du của linh hồn.

Suy tưởng

Đức Baha’u’llah đã tái khẳng định khi Ngài phán rằng:
“Một giờ suy tưởng quý hơn 70 năm cầu nguyện chí thành”
(46)

Trong thời đại trưởng thành này, hay thời đại tới tuổi lớn khôn của nhân loại, đức tin mù quáng không còn đủ giúp sự tiến bộ của linh hồn, Đức Abdul-Baha dạy “giờ đây cần phải có kiến thức đầy đủ ý thức” (47) người trưởng thành muốn hiểu ý chí của Thượng Đế, và những vấn đề tâm linh và tôn giáo càng nhiều càng tốt và rất nên làm như thế. Điều này đòi hỏi phải học tập và suy gẫm về những chân lý của cuộc sống và về những giáo lý của Thượng Đế đúng như các Đấng Biểu hiện của Thượng Đế đã mặc khải để biết rõ ý nghĩa của những điều ấy, suy tưởng là phương pháp cần thiết để làm việc này.

Suy tưởng không phải chọn các thể ngồi hoặc niệm một số lời nào đó, hoặc thực hành một số nguyên tắc nhất định, linh hồn tự do tìm kiếm phương pháp suy tưởng mình thấy tốt nhất, nhưng nên đề phòng những ý tưởng mê tín và điên rồ có thể len vào đó. (48)

Đức Abdul-Baha giảng về suy tưởng ở Paris như sau:

“Đức Baha’u’llah phán là có một dấu hiệu (của Thượng Đế) trong mỗi hiện tượng: Dấu hiệu của trí tuệ là sự chiêm nghiệm và dấu hiệu của chiêm nghiệm là sự thỉnh lặng...” (49)

Đức Abdul – Baha giải thích thêm:

“Suy tưởng là chìa khóa mở cánh cửa của những điều huyền nhiệm, trong trạng thái ấy, con người tự trừu tượng hóa; trong trạng thái ấy, con người tự rút lui khỏi mọi vật bên ngoài; trong

trạng thái chủ động ấy, con người đắm mình trong đại dương sự sống tâm linh và có thể khám phá những huyền nhiệm của tự thân sự vật. Để hiểu điều này, hãy hình dung một người được ban cho hai thị giác; khi năng lực nội giác được sử dụng thì năng lực thị giác bên ngoài không thấy, khả năng suy tưởng giải thoát con người khỏi bản chất động vật, thấy được thực thể sự vật, đặt con người vào trạng thái tiếp xúc với Thượng Đế.” (50)

“Chính tinh thần con người được hiểu biết và vững mạnh trong suy tưởng; nhờ đó những sự việc mà con người chưa từng biết được bày ra trước mắt.” (51)

“Nhờ khả năng suy tưởng, con người đạt tới sự sống đời đời; qua đó, con người nhận được hơi thở Thánh linh – ân huệ của Thánh linh được ban cho trong khi trầm tư mặc tưởng.” (52)

“Các người không thể dùng danh ‘người’ để gọi bất cứ sinh vật nào không có khả năng suy tưởng; thiếu nó, con người chỉ là một động vật thấp kém hơn dã thú.” (53)

Như thế “chiêm nghiệm”, “ngẫm nghĩ” hoặc “suy tưởng” có nghĩa là linh hồn suy nghĩ sâu, với sự tập trung hoàn toàn và dứt bỏ hết mọi sự, dĩ nhiên, trong bước đầu suy tưởng linh hồn sẽ nhận được sự giúp đỡ to lớn nếu biết cầu xin phò trợ và hướng dẫn thiêng liêng.

Linh hồn có thể suy tưởng về những vấn đề tinh thần hoặc vật chất như Đức Abdul-Baha đã giải thích:

“Khả năng suy tưởng giống như tấm gương; nếu đặt trước những vật trần tục, nó sẽ phản chiếu vật trần tục, bởi vậy, nếu tinh thần con người chiêm nghiệm những vấn đề trần tục thì con người sẽ hiểu biết về vấn đề ấy, nhưng nếu người hướng tấm gương tinh thần mình về thiên đàng thì những chòm sao thiên thượng và những tia sáng của mặt trời Chân Lý sẽ phản chiếu trong tâm hồn các người và các người sẽ đạt được những đức hạnh của Vương quốc.” (54)

Chính nhờ những suy tưởng mà các ngành khoa học, nghệ thuật, các khám phá và phát minh vĩ đại được thực hiện và phát triển.

Một trong những giáo lý căn bản của Đức Baha'u'llah là trách nhiệm và quyền của linh hồn được tìm chân lý một cách độc lập, Đức Baha'u'llah xác nhận rằng mọi linh hồn con người vốn có năng lực tìm ra chân lý như một sự kiện căn bản của tạo vật, và cho biết thêm rằng linh hồn có trách nhiệm làm điều đó. Trước kia, có thông lệ là nhân dân dựa vào sự xét đoán của người khác, đặc biệt là trong vấn đề tôn giáo, nhưng ngày nay, trách nhiệm này được trao cho linh hồn cá nhân, dĩ nhiên người ta có thể hội ý nhau; Đức Baha'u'llah đã dạy là phải hội ý trong mọi vấn đề, nhưng cuối cùng mỗi linh hồn phải tự quyết định, Đức Baha'u'llah đã phán bằng những lời hùng vĩ là:

“Chỉ khi nào ngọn đèn của sự tìm kiếm, của nỗ lực nhiệt thành, của khát vọng đợi chờ, của lòng sùng kính nồng nhiệt, của

tình yêu nóng bỏng, của sự sung sướng, của sự ngây ngất, được khơi lên trong lòng người tìm kiếm và khi ngọn gió từ ái dịu hiền của Ngài thổi qua linh hồn ấy, thì bóng tối lầm lạc mới bị xóa sạch, sương mù hoài nghi và âu lo mới bị xua tan, ánh sáng tri thức và xác tín mới bao bọc người ấy. Vào giờ ấy, Đấng tiên phong sẽ chiếu rọi huy hoàng như buổi ban mai từ Thành thị của Thượng Đế, và qua tiếng kèn tri thức sẽ đánh thức tâm hồn, linh hồn và tinh thần ra khỏi giấc ngủ thờ ơ, bấy giờ những ân huệ đa diện và hồng phúc dồi dào của Linh vĩnh cửu và thánh thiện sẽ trao cuộc sống mới cho người tìm kiếm và người ấy sẽ thấy mình được phú cho mắt mới, tai mới, tim mới, óc mới. Người ấy sẽ chiêm ngưỡng những dấu hiệu hiển nhiên của vũ trụ, và sẽ hiểu thấu những điều huyền nhiệm của linh hồn, nhìn bằng mắt của Thượng Đế, người ấy sẽ thấy trong mỗi nguyên tử, cánh cửa dẫn tới cương vị của sự xác tín tuyệt đối. Người ấy sẽ phát hiện trong mọi sự những màu nhiệm của Mặc Khải Thiêng liêng và những bằng chứng của sự biểu hiện vĩnh cửu.

Ta nguyện trước Thượng Đế, nếu người nào đi trên đường của sự hướng dẫn này, tìm cách vươn lên tầm cao chính trực đạt tới cương vị vinh quang và tối cao này, người ấy sẽ hít thở được hương thơm của Thượng Đế từ ngoài ngàn dặm, và sẽ thấy buổi ban mai huy hoàng của sự Hướng dẫn thiên thượng hiện lên trên chân trời của vạn vật. Mỗi vật và mọi vật, dù bé nhỏ đến đâu, đối với người ấy cũng sẽ là một mặc Khải đưa người ấy đến với Đấng kính yêu, là đối tượng mà người ấy tìm kiếm.” (56)

Sự trưởng thành của nhân loại

Mọi người biết rằng con người phát triển qua nhiều giai đoạn - ấu thơ, thiếu niên, thành niên, và ở mỗi giai đoạn cá nhân nhận được những quan niệm và năng lực mới, tạo nên những cách sống và những thói quen mới, Giáo lý Baha'i nhấn mạnh rằng nhân loại giống như mỗi cá nhân, là một sinh thể duy nhất và cũng trải qua những giai đoạn phát triển giống như vậy, hiện nay, nhân loại đang bước vào tuổi trưởng thành, Đức Abdul-Baha dạy:

“Trong đời sống tập thể của nhân loại cũng có những thời kỳ và những giai đoạn giống như thế, lúc này nhân loại trải qua giai đoạn ấu thơ, lúc khác giai đoạn thanh niên, nhưng nay thì nhân loại bước vào giai đoạn trưởng thành như đã dự báo từ lâu, các bằng chứng đang hiển hiện khắp nơi... những gì đã thích ứng với nhu cầu của con người vào buổi đầu của lịch sử nhân loại, không còn phù hợp hoặc thỏa mãn những đòi hỏi của thời đại này, thời đại của cái mới và của sự thành đạt. Nhân loại đã vươn lên khỏi trạng thái hạn chế lúc trước và sự đào tạo ban đầu, bây giờ con người phải được phú bẩm những đức hạnh và những năng lực mới, những tiêu chuẩn đạo đức mới và những kỹ năng mới, những ơn phước mới, những ban phát hoàn hảo đang chờ đợi và sẵn sàng chuyển xuống cho con người. Những năng khiếu và ân huệ của thời thanh niên, dù đã đúng lúc và đầy đủ vào thời thiếu niên của nhân loại, bây giờ, không còn đáp ứng được những đòi hỏi trong tuổi trưởng thành của nhân loại.” (57)

Điều này thực sự có tầm quan trọng như thế nào cho cuộc viễn du của linh hồn, rõ ràng là điều này giờ đây cần có những năng lực mới, những tiêu chuẩn đạo đức và đức hạnh mới, để đáp ứng những nhu cầu và những tình huống khả hữu trong giai đoạn mới của sự trưởng thành. Hơn nữa, cần phải phát triển một kiểu đời sống hoàn toàn mới và khác, dĩ nhiên, theo lời của Đức Shoghi Effendi, “một nhân loại mới” cần phải xuất hiện, và bởi vì mỗi linh hồn là thành phần của nhân loại, nên cần phải có sự thay đổi hoàn toàn trong đời sống của linh hồn. Những đồ chơi từ ấu thơ của linh hồn không còn tác động gì hoặc không đáng lưu ý tới nữa.

Sự cảm ứng, hướng dẫn và sức mạnh tâm linh cho cuộc sống mới này đến từ đâu; các tôn giáo thời đại trước đã được mặc khải để đáp ứng nhu cầu cho những giai đoạn sơ khai trong cuộc tiến hóa của loài người, như thế, từ mặc khải của Đức Baha'u'llah, do Đấng Sáng tạo ban xuống cho chính mục đích này, ta sẽ tìm được sự hướng dẫn.

Tôn giáo chân chính của Thượng Đế

Tôn giáo chân chính của Thượng Đế không phải là cái gì chỉ đem thực hành mấy ngày trong tuần hoặc mấy giờ trong ngày, và chỉ thực hành trong tình huống thuận tiện, trái lại tôn giáo phải thường hằng trong tâm và đặt nền móng trên các phương diện nội tại cũng như ngoại tại của toàn bộ đời sống linh hồn vào mọi khoảng khắc trong suốt cuộc viễn du.

Thường, khi nghĩ tới tôn giáo trong trí người ta hiện lên những hình ảnh như bàn thờ, tu sĩ, tụng ca, bài thuyết pháp, tín lý, nghi thức, lễ lược, thực ra tất cả điều này, chỉ là bề ngoài của tôn giáo, chứ không phải bản chất của tôn giáo, sự điểm tô của tôn giáo, chứ không phải tự tính của tôn giáo. Tôn giáo chân chính của Thượng Đế luôn luôn gồm có sự hướng dẫn tinh khiết, giáo lý, giáo luật và những phán lệnh khác được các Đấng Biểu hiện của Thượng Đế mặc khải cho từng thời kỳ, và sự cảm ứng do bản thể và đời sống của các Đấng ấy. Đức Abdul-Baha giải thích:

“Nền tảng tôn giáo của Thượng Đế là sự thủ đắc những điều hoàn hảo thiên thượng và nhận phần ơn phước đa diện của Ngài, mục đích chính của đức tin và tín ngưỡng nâng cao bản thể bên trong con người bằng nguồn hồng ân dồi dào do ơn trên ban xuống. Dĩ nhiên, nếu không đạt được điều này, tức linh hồn đã tự đánh mất mình.” (59)

“Nếu chịu đến dưới bóng Đấng Giáo dục chân chính và được rèn luyện chính đính, con người sẽ trở thành tinh hoa của tinh hoa, ánh sáng của ánh sáng, tinh thần của tinh thần; con người trở thành trung tâm của sự hiển lộ thiêng liêng, thành nguồn của những đức tính tâm linh, thành điểm xuất phát ánh sáng thiên thượng và thành kênh tiếp nhận những cảm ứng từ thiên đình.” (60)

Trong thời đại đến tuổi thành niên của nhân loại, linh hồn trưởng thành phải học hỏi, hiểu biết, thực hành, truyền bá tôn giáo của mình.

Chấm dứt giai đoạn 2

Dù muốn hay không cuối cùng sẽ đến lúc lữ khách phải rời khỏi ngôi nhà tạm bợ trong thế giới vật chất này và tiếp tục cuộc viễn du vĩnh cửu, sự gắn liền thân xác với linh hồn sẽ tách rời, thân xác từng phục vụ như phương tiện cho linh hồn du hành qua thế giới vật chất không còn cần thiết cho giai đoạn thứ ba của cuộc viễn du, nó ở lại với trái đất, lần hồi và cuối cùng hóa thân vào các tạo vật khác. Linh hồn, nhân vật “thực sự” bước sang thế giới phi vật chất để tiếp tục cuộc viễn du qua các thế giới vô tận của Thượng Đế.

Linh hồn vào thế giới bên kia trong tình trạng như khi rời thế giới này, theo tất cả các tôn giáo thiên khai, linh hồn khi mới đến sẽ được “phán xét” về đời sống và hành động của linh hồn trên trái đất, chính Đức Baha’u’llah phán:

“Sau khi ra đi, người sẽ khám phá những gì Chúng ta đã mặc khải cho người và sẽ thấy mọi việc làm của người được ghi lại trong sách, ở đó việc làm của mọi người sống trên trái đất, dù những việc làm ấy to lớn hay nhẹ hơn trong lượng của một nguyên tử đều được ghi lại.” (61)

“Sau cái chết của thân xác, rõ ràng và hiển nhiên là mọi người sẽ tự đánh giá hành vi của họ và sẽ ý thức rõ ràng tất cả những gì mà họ đã làm, Ta nguyện bởi Vàng Thái dương chiếu rọi nơi chân trời quyền lực Thiêng liêng; những người là tín đồ của Đấng Thượng Đế chân chính duy nhất sẽ được hưởng niềm vui và sự mừng rỡ không sao miêu tả nổi, khi họ rời khỏi đời sống này, còn những kẻ sống lầm lạc, bị nỗi sợ hãi và run rẩy tóm lấy, hồn họ sẽ đầy kinh hoàng, như không còn có gì đáng sợ hơn. Phúc cho người đã uống cạn chén rượu tuyền và bất hoại của đức tin nhờ hồng ân dịu hiền và thiên phúc đa diện của Ngài là Đấng chúa của Tất cả các Tôn giáo.” (62)

Bởi lẽ đó, Đức Baha'u'llah thúc giục linh hồn:

“Hãy đặt trước mắt các ngươi cái cân không sai lệch của Thượng Đế, như ngươi đang đứng trong sự hiện diện của Ngài, hãy cân trong cái cân đó những hành động của ngươi mỗi ngày, mỗi khoảng khắc của đời người, hãy tự vấn tâm trước khi ngươi được gọi tới nơi phán quyết, vào cái ngày mà không một ai đứng nổi vì sợ Thượng Đế, ngày mà trái tim của những kẻ vô tâm phải rúng động.” (63)

Và Ngài còn phán:

“Hỡi con của Sinh Tồn! Mỗi ngày ngươi hãy tự vấn tâm cho đến khi ngươi bị đòi đến nơi phán quyết, vì cái chết chẳng trống chẳng kèn sẽ đến đột ngột trước ngươi và ngươi sẽ bị buộc cung xưng đến mọi hành động.” (64)

Mặt khác, Thượng Đế, Đấng Sáng tạo, trong đức công bình và tình yêu to lớn của Ngài, sẽ không buộc linh hồn phải chịu trách nhiệm về hành vi vượt quá khả năng của nó, như Đức Baha'u'llah đã hứa: “Ngài sẽ không đòi xử bất công với bất cứ ai cũng sẽ không thử thách linh hồn nào quá sức của nó.” (65)

Một giáo lý căn bản của Đức Baha'u'llah, giúp ta rất nhiều để hiểu biết những điều dễ gây bối rối và giúp linh hồn hòa hợp với những thành viên khác trong gia đình nhân loại là cho biết tất cả các linh hồn đều có khả năng khác nhau, là không có hai linh hồn nào hoàn toàn giống nhau:

“Sự khác biệt khả năng giữa các cá nhân là điều cơ bản, mọi người không thể nào giống nhau, mọi người đều không thể khôn như nhau.” (66)

“Toàn thể nhiệm vụ của con người trong ngày này là nhận phần chia trong con lũ hồng ân mà Thượng Đế đã tuôn đổ xuống cho mình, bởi vậy, không một ai nên nghĩ tới bình chứa của mình là lớn hay nhỏ, phần một số người khác có thể chỉ nằm trong lòng bàn tay, phần của những người khác có thể đầy một tách, và phần của những người khác nữa có thể chứa tới một gallon (4 lít).” (67)

Điều có tầm quan trọng quyết định hơn nữa là mỗi linh hồn phải cố gắng tối đa để làm đầy bình chứa của mình một cách chân thật và thành tín, vì, như Đức Abdul-Baha đã phán: “Với người

mà Thượng Đế đã ban cho rất nhiều ở trong đời, thì một ngày kia Thượng Đế cũng sẽ đòi hỏi rất nhiều.” (68)

GIAI ĐOẠN 3

MỘT THẾ GIỚI HOÀN TOÀN KHÁC

Giờ đây lũ khách đã đến ngôi nhà của mình, ở đó sẽ ra sao; hồn còn nhớ đời sống trước không; hồn có gặp lại bà con, bạn bè đã ra đi trước mình không; hồn có thể trò chuyện với họ không; đời sống mới này sẽ như thế nào.

Có hết sức diễn đạt bằng ngôn ngữ của thế giới này, ta có thể nói rằng lũ khách không hề “du lịch” bao giờ, như khi rời thế giới bào thai để vào thế giới tâm linh; hồn chỉ thay đổi trạng thái sống, thế giới giai đoạn này trong cuộc viễn du, thế giới của địa cầu hằng bao quanh hải nhi trong thế giới bào thai, thế giới tâm linh bao quanh thế giới địa cầu. Thực ra linh hồn từ trạng thái ý thức hoặc một trạng thái sống chuyển sang một trạng thái sống cao hơn, Đức Abdul-Baha giải thích như sau:

“...Linh hồn trẻ thơ trong Vương quốc, sau khi rời xa thân xác tiến lên cõi sống đời đời, nhưng các người hỏi đó là nơi nào thì hãy biết rằng thế giới sinh tồn chỉ là một thế giới, dù các thứ bậc của nó có khác nhau và phân biệt... nhưng linh hồn trong sạch không nhiễm trược, khi tách khỏi cái khung nguyên tố, thì tiến nhanh về thế giới của Thượng Đế, và thế giới ấy cũng trong thế giới này. Tuy nhiên, nhân dân thế giới này không có ý thức về thế giới ấy cũng như giới khoáng vật không biết gì về thế giới động vật và thế giới của loài người.” (69)

Vì Đức Baha'u'llah đem giáo lý và giáo luật của Thượng Đế đến cho giai đoạn trưởng thành của đời sống loài người, Ngài đã mặc khải và giải thích nhiều về đời sống ở thế giới bên kia, điều mà các đấng biểu hiện trước Ngài chưa hề mặc khải, tuy nhiên Ngài cũng phán:

“Bản chất của linh hồn sau khi rời khỏi thân xác không bao giờ mô tả nổi, mà cũng không thích hợp và không được phép khải lộ toàn bộ tính chất linh hồn trước mặt loài người, các Đấng tiên tri và các Đấng sứ giả của Thượng Đế đã được phái xuống với mục đích duy nhất là hướng dẫn nhân loại đi vào đường ngay của chân lý. Mục đích căn bản mặc khải của các Ngài là giáo dục mọi người để vào giờ chết họ có thể vươn lên ngôi nhà của Đấng Tối Thượng trong trạng thái trong sạch tốt cùng, thoát tục và tuyệt đối dứt bỏ.” (70)

Linh hồn khi còn sống trên trái đất không thể hiểu thế giới bên kia, bởi vì thế giới bên kia khác với thế giới này cũng như khác với thế giới của thai nhi khi còn ở trong bụng mẹ. (71) Làm sao linh hồn có thể hiểu giai đoạn thứ ba của cuộc viễn du cho dù giai đoạn ấy được mô tả đầy đủ; cả đến ngôn ngữ của chúng ta, được tạo ra cho giai đoạn thứ hai của cuộc viễn du, không có những từ ngữ xứng hợp để mô tả thế giới tâm linh. Tuy vậy, những điều chúng ta biết về thế giới ấy là nó không phải loại đời sống được minh họa trên vách, trên trần các đền thờ, nơi các tiểu thiên sứ hoặc các thiên thần có cách an nghỉ - một cuộc sống như như thế thật nhàm chán và vô dụng biết bao. Thực ra, nó là sự

tiếp tục cuộc sống sau giai đoạn hai, nhưng trên một bình diện cao vô cùng và vẫn còn phải làm công việc của Thượng Đế.

Đức Abdul-Baha dạy:

“Những người tiến lên sau cái chết có cõi sống riêng của họ, cõi ấy không tách rời thế giới của chúng ta; công việc của những người ấy, công việc của Vương Quốc, là công việc của chúng ta; nhưng thế giới ấy thoát khỏi những điều mà ta gọi là “thời gian” và “không gian”. Chúng ta đo thời gian bằng mặt trời, khi không có mặt trời mọc và mặt trời lặn thì thứ thời gian ấy không còn tồn tại nữa với con người, những người siêu thăng có những đặc tính khác với những người còn sống trên trái đất, tuy nhiên không có sự cách biệt thực sự. Trong khi cầu nguyện vẫn có sự hòa nhập cương vị, hòa nhập trạng thái, hãy cầu nguyện cho họ như họ cầu nguyện cho chúng ta.” (72)

Đức Abdul-Baha còn miêu tả thêm giai đoạn ba của cuộc viễn du này:

“Lời nói bên ngoài ta dùng để miêu tả Vương quốc là Thiên đàng chỉ là sự so sánh và đối chiếu chứ không phải sự kiện thực, vì Vương quốc không phải nơi chốn vật chất, vương quốc không bị chi phối bởi thời gian và không gian, đó là thế giới thuộc linh, thế giới thiên thượng, là Trung tâm quyền uy của Thượng Đế; cõi ấy không có hình tướng, và cái gì thuộc thân xác được tẩy sạch và vượt khỏi sự tưởng tượng của thế giới loài người.” (73)

Về hình tướng hoặc dáng vẻ của linh hồn từ thế giới bên kia, Đức Baha'u'llah phán:

“Khi linh hồn đạt tới sự Hiện diện của Thượng Đế, nó sẽ nhận lấy hình dáng thích hợp nhất với sự bất diệt và xứng với nơi cư trú thiên thượng.” (74)

Đức Abdul – Baha cũng dạy:

“...ở thế giới bên kia, thực thể con người không khoác lấy hình dáng vật chất, mà linh hồn chọn lấy hình dạng thuộc cõi thiên đình, làm bằng những chất liệu của chốn thiên thượng ấy.” (75)

Trong đời sống sau linh hồn còn nhớ đời sống trên thế giới này và hội ngộ với những người thân yêu:

“Những điều huyền nhiệm mà con người không biết trong cuộc sống trần thế này, sẽ được khám phá trong thế giới thiên thượng, và ở đó con người sẽ hiểu biết về sự huyền bí của chân lý; và sẽ càng biết rõ hơn hoặc hiểu thấu những người mà mình đã từng giao tiếp. Chắc chắn những linh hồn thánh thiện đã có thị giác trong sạch và được ban cho linh giác, ở trong vương quốc ánh sáng, sẽ biết tất cả những điều huyền nhiệm, và sẽ tìm hồng ân được thấy thực thể của mọi linh hồn cao cả. Trong thế giới ấy, họ sẽ thấy hiển hiện Đấng Mỹ lệ của Thượng Đế. Cũng thế, họ sẽ thấy tất cả những bạn hữu của Thượng Đế, kể cả những thời xa xưa và gần đây, cùng hiện diện trong quần hội thiên đàng.”

“...Và người hãy biết chắc rằng, trong các thế giới thiên thượng, những người thương yêu về tâm linh sẽ nhận biết nhau, và sẽ kết hợp với nhau, nhưng là sự kết hợp về tâm linh. Cũng thế, tình yêu mà một người đã dành cho một người khác sẽ không bị lãng quên trong thế giới của Vương quốc. Cũng thế, người sẽ không quên đời sống mà người đã có trong thế giới vật chất.”

(76)

Đức Shoghi Effendi giải thích:

“Khả năng hội ngộ với người yêu thương của mình ở thế giới bên kia là một điều mà giáo lý Baha’i nêu rõ, theo như Đức Baha’u’llah dạy thì linh hồn vẫn giữ cá tính và lương tri sau khi chết, và sẽ có khả năng giao tiếp với những linh hồn khác. Tuy nhiên, sự giao tiếp này hoàn toàn có tính tâm linh, tùy thuộc vào tình yêu bất vụ lợi và vị tha của các cá nhân với nhau.” (77)

Chính Đức Baha’u’llah đã dạy:

“Vinh dự mà bàn tay bác ái sẽ ban cho linh hồn là điều mà không lưỡi nào có thể biểu lộ tương xứng, và cũng không phương tiện thế gian nào mô tả nổi. Phúc thay cho linh hồn nào, mà tới giờ rời thân xác, vượt khỏi mọi tưởng tượng hão huyền của các dân tộc trên thế giới. Một linh hồn như thế sống và hoạt động phù hợp với Ý chí của Đấng Sáng tạo, và bước vào Thiên đàng tối cao. Những Tỳ nữ của Thiên đàng, những cư dân trong các dinh thự cao nhất, sẽ xúm quanh linh hồn ấy, và các Đấng Tiên tri của

Thượng Đế và những người được Ngài chọn sẽ tìm đến kết bạn với linh hồn ấy. Linh hồn ấy sẽ trò chuyện thoải mái với các vị nêu trên, và sẽ kể lại cho các vị ấy nghe về những điều mà linh hồn ấy phải chịu đựng trên đường của Thượng Đế, Đấng Chúa của tất cả các thế giới, bất cứ ai nghe kể về những điều được an bài cho linh hồn ấy trong các thế giới của Thượng Đế, Đấng Chúa trên ngai thiên thượng và trên trái đất, điều cũng cảm thấy toàn thân bị bốc cháy trong niềm khát vọng to lớn được đạt tới cương vị huy hoàng, thoát tục và tối cao ấy.” (78)

Ngài còn dạy:

“Người hãy biết rằng linh hồn của con dân Đấng Baha, những người đã bước vào và được an vị trong thuyền Đỏ thắm, sẽ giao tiếp và thông công mật thiết với nhau và sẽ kết hợp với nhau thật chặt chẽ trong đời sống, trong khát vọng, trong mục đích, trong nỗ lực như thể là một linh hồn.” (79)

SỰ TIẾN BỘ CỦA LINH HỒN TRONG THẾ GIỚI BÊN KIA

Nhờ phương tiện gì, linh hồn có thể đạt tiến bộ ở thế giới bên kia?

Điều quan trọng cần nhớ là linh hồn ở trong giai đoạn ba của cuộc hành trình sẽ không có mức độ ý chí tự do như ở giai đoạn hai, trong thế giới vật chất, bất cứ lúc nào lữ khách cũng có thể chọn con đường của mình, có thể quyết định giữa điều thiện

và điều ác, có thể hướng về cuộc sống tâm linh hoặc rời xa nó, ở trong thế giới tinh thần thì khác, Đức Abdul-Baha chỉ rõ:

“Sự tiến bộ tinh thần của con người trong thế giới thiên thượng, sau khi tách rời khỏi thân thể cát bụi, hoàn toàn chỉ nhờ hồng ân và thiên phúc của Thượng Đế, nhờ sự cầu thay, tức sự cầu nguyện chân thành của những linh hồn khác hoặc nhờ những việc từ thiện và làm tốt đẹp quan trọng được thực hiện vì linh hồn ấy.” (80)

...vì con người cần tới Thượng Đế trong thế giới này và họ cũng cần Thượng Đế trong thế giới bên kia. Chúng con luôn luôn thiếu thốn, còn Thượng Đế tuyệt đối độc lập, dù ở trong thế giới này, hay ở trong thế giới sắp đến.

“Của cải ở thế giới bên kia là gần gũi Thượng Đế, như thế điều chắc chắn là những người ở gần triều đường Thiên thượng được phép cầu thay, và sự cầu thay này được Thượng Đế chuẩn nhận, nhưng sự cầu thay ở thế giới bên kia không giống như sự cầu thay ở thế giới này. Đó là một việc khác, một sự thật khác mà lời nói không diễn tả được.” (81)

“Người giàu ở thế giới kia có thể giúp người nghèo, như người giàu có thể giúp người nghèo ở đây... nhưng hàng hóa của cải của họ là gì; sự giúp đỡ ở thế giới bên kia là gì; đó là sự cầu thay, những linh hồn chưa phát triển phải đạt tiến bộ nhờ sự cầu xin của những người giàu về tâm linh, sau đó, họ có thể đạt tiến bộ do sự cầu nguyện của chính họ.” (82)

Đức Shoghi Effendi giải thích rằng những quà tặng và việc thiện thực hiện vì tưởng nhớ tới những người đã qua đời, giúp ích nhiều nhất cho sự phát triển linh hồn của họ ở thế giới bên kia. (83)

Mặt khác, Đức Abdul-Baha cam đoan cùng chúng ta rằng cả những kẻ hành ác tệ hại nhất cũng có thể tiến bộ:

“Vì tinh thần con người sau khi rời bỏ hình hài vật chất, có đời sống vĩnh cửu, nên chắc chắn người nào cũng có thể đạt tiến bộ; vì vậy, con người được phép cầu xin sự thăng tiến, sự tha thứ, sự khoan dung, sự từ tâm và ơn phước cho một người sau khi chết, bởi vì sự sinh tồn có khả năng tiến bộ. Đó là lý do tại sao trong các kinh cầu nguyện của Đức Baha'u'llah có cầu xin tha thứ và xá tội cho những người đã qua đời.” (84)

Chắc chắn là linh hồn khi sang thế giới bên kia sẽ gặp nhiều điều ngạc nhiên, nhất là đối với những người họ đã biết trong thế giới vật chất, vì trong thế giới tâm linh người ta sẽ nhận biết tình trạng thật của mỗi linh hồn, thường được che dấu trong thế giới này bởi những sự tô điểm vật chất. Đức Abdul-Baha dạy rằng:

“Sự khác nhau và phân biệt sẽ thực hiện tự nhiên giữa mọi người sau khi họ rời khỏi thế giới hữu hoại này. Nhưng sự phân biệt này không phải về nơi chốn nhưng về tình trạng linh hồn và lương tâm.” (85)

Có thể một linh hồn từng giữ địa vị thật cao và quan trọng trong thế giới vật chất sẽ không được mấy ai biết đến trong thế giới tâm linh, trong khi một linh hồn có vẻ thấp kém và không quan trọng ở trong giai đoạn hai sẽ giữ vị trí cao và có giá trị trong giai đoạn ba của cuộc viễn du của linh hồn là tình trạng tâm linh của chính linh hồn đó.

Thỉnh thoảng có người băn khoăn liệu có ích gì cho người ở thế giới vật chất này tìm cách giao tiếp với linh hồn của những người đã sang thế giới bên kia, thế giới bên kia vẫn ở trong thế giới vật chất và Đức Abdul-Baha dạy rằng “thế giới sinh tồn chỉ là một thế giới” (86), và những người đã siêu thăng có những đặc tính khác với người còn ở trên trái đất, tuy nhiên, không thực sự xa cách nhau. Trong cầu nguyện có sự hòa nhập về cương vị, sự hòa nhập về trạng thái (87), ngoài việc liệu có thể giao tiếp với nhau, có lẽ những đoạn sau đây trong giáo lý Baha’i sẽ giúp chúng ta hiểu rõ hơn vấn đề tế nhị và có khi gây mâu thuẫn này. Đức Abdul-Baha phán:

“Khoi lên những năng lực tâm linh trong khi còn sống trên thế giới này chỉ làm quấy rầy tình trạng linh hồn trong thế giới sắp đến, những năng lực này có thật, nhưng thường không hoạt động trong thế giới này, hải nhi trong bụng mẹ có mắt, tai, tay, chân v.v... nhưng chúng không hoạt động, tất cả mục đích cuộc sống trong thế giới này là tiến tới thế giới thực tại, ở đó, những năng lực tâm linh sẽ hoạt động, những năng lực ấy thuộc về thế giới ấy.” (88)

Đức Shoghi Effendi giải thích:

“Điều Đức Abdul-Baha luôn luôn vạch ra trong vấn đề này là những năng lực tâm linh không phải để dùng trong thế giới này, và dĩ nhiên, muốn tạo ra nó ở đây rất nguy hiểm, phải để những năng lực ấy nằm yên, không được khai thác, ngay cả khi chúng ta làm thế với niềm tin chân thành là chúng ta đang giúp đỡ người khác. Chúng ta không hiểu bản chất của những năng lực đó, và chúng ta không có cách gì xác minh điều gì là đúng và điều gì là sai trong những vấn đề này.” (89)

NHỮNG GIÁC MƠ: BẰNG CHỨNG VỀ SỰ BẤT DIỆT CỦA LINH HỒN

Một trong những điều huyền nhiệm kỳ thú nhất của đời sống là thế giới những giấc mơ, thể xác đang ngủ, mắt nhắm, miệng ngậm, thế mà ta làm những việc như đang thức, thấy, nghe, nói, cảm nhận, suy nghĩ, đi lại, lắm khi ta nhận được sự hướng dẫn và giúp đỡ, lúc khác ta lại thấy những điều diễn ra trong giấc mơ điều có ý nghĩa thật, nhưng chỉ là những động tác của thân xác, do lạnh, mệt, căng thẳng, âu lo, vui sướng, hào hứng, khó tiêu v.v... nhưng vì sao ta có được tất cả những cảm giác và kinh nghiệm này khi những khả năng vật chất không hoạt động, câu trả lời cho vấn đề này có ý nghĩa quan trọng đối với linh hồn đang viễn du. Điều rõ ràng là một số mặt trong con người luôn luôn hoạt động, dù không có thân xác làm phương tiện. Đức Baha'u'llah giải thích:

“...Nếu chúng ta quan sát kỹ mỗi vật thọ tạo, chúng ta sẽ thấy muôn vàn những sự khôn ngoan hoàn hảo, và sẽ học được muôn vàn lẽ thật mới mẻ và diệu kỳ, một trong những hiện tượng thọ tạo là giấc mơ. Hãy thấy bao nhiêu điều màu nhiệm được đặt trong đó, bao nhiêu thế giới che giấu trong đó, hãy xem người đang ngủ trong một thành phố thật xa, người thấy mà không cần dùng mắt, nghe mà không cần dùng tai, nói mà không cần tới lưỡi, rồi khoảng chừng mười năm trôi qua, người sẽ chứng kiến trong thế giới bên ngoài chính những điều người đã mơ thấy đêm nay.”

“...trước hết, thế giới trong mơ này là gì, mà không cần mắt và tai, tay và lưỡi, ta vẫn cảm nhận được bằng những giác quan đó, thứ hai là làm sao trong thế giới bên ngoài hôm nay người thấy tác động của giấc mơ mà người đã trải qua trong thế giới giấc ngủ khoảng mười năm trước, hãy xem xét sự khác nhau giữa hai thế giới và những huyền nhiệm ẩn giấu trong hai thế giới đó, để người có thể đạt tới ơn bổ sức thiêng liêng và những khám phá thiên thượng, rồi bước vào những miền thánh thiện.”

“Thượng Đế, Đấng Cao cả, đã đặt những dấu hiệu này nơi loài người với mục đích làm cho các triết gia không thể phủ nhận những huyền nhiệm của cuộc sống bên kia hoặc xem nhẹ những gì đã được hứa hẹn cho loài người.” (90)

“Lúc ta ngủ, thân thể này giống như chết; nó không thấy, không nghe, nó không cảm nhận, không có ý thức, không có nhận thức - nghĩa là những năng lực của con người trở thành bất động,

nhưng tinh thần vẫn sống, vẫn hoạt động, Hơn nữa, sự sáng láng của tinh thần càng tăng lên, nó bay cao hơn, trí thông minh của nó lớn hơn. Cho rằng sau khi thân xác chết đi, tinh thần sẽ bị hủy hoại, thật cũng giống như tưởng tượng rằng con chim trong lồng sẽ chết nếu cái lồng bị vỡ, dù con chim chẳng có gì phải sợ về chuyện cái lồng bị hủy, thân thể chúng ta ví như cái lồng, tinh thần chúng ta giống như con chim, chúng ta thấy rằng không có cái lồng, con chim vẫn bay trong thế giới giấc ngủ; vì vậy, nếu cái lồng bị vỡ, con chim vẫn tiếp tục tồn tại, những cảm giác của con chim càng mạnh hơn, nhận thức của nó lớn hơn, và hạnh phúc của nó tăng lên. Sự thật, từ địa ngục nó vươn lên thiên đàng hoan lạc, bởi vì đối với những con chim tri ân không có thiên đàng nào kỳ diệu hơn là thoát ra khỏi chiếc lồng, đó là lý do tại sao những người tử đạo hồi há tiến đến cánh đồng hy sinh với hạnh phúc và niềm vui tràn trề.” (91)

Đức Baha'u'llah còn giải thích thêm nữa:

“Hãy quan sát trạng thái của người khi ngủ, quả thật, Ta phán rằng hiện tượng này là dấu hiệu kỳ diệu nhất trong các dấu hiệu của Thượng Đế giữa loài người, giá mà lòng họ biết suy gẫm về điều này. Hãy nghiệm xem điều người thấy trong giấc mơ, sau một thời gian khá lâu, đã được thực hiện đầy đủ, nếu thế giới người thấy trong mơ giống thế giới này, thì nhất thiết những sự việc xảy ra trong mơ, cũng phải xảy ra cùng một lúc với trong thế giới này. Nếu quả như thế, thì chính người cũng làm chứng được cho điều đó, tuy nhiên, sự thực không phải như thế, đương nhiên là thế giới trong đó người sống là khác biệt và cách xa thế

giới người trải qua trong giấc mơ. Thế giới trong mơ không có khởi thủy, không có tận cùng, đây là lẽ thật nếu người cãi rằng thế giới này như đã được Đấng Thượng đế, Đấng Toàn năng, Toàn Vinh an bài ở trong người và được gói gọn trong bản thể người, nếu bảo rằng tinh thần của người vốn vượt khỏi mọi hạn chế của giấc ngủ và tự thoát khỏi mọi ràng buộc thế gian, bởi hành động của Thượng Đế đã vượt qua một cõi ẩn tàng trong thực thể sâu kín nhất của thế giới này, như thế cũng đúng. Quả thật, Ta phán rằng, tạo vật của Thượng Đế bao gồm các thế giới, ngoài thế giới này, và các sinh vật ngoài những sinh vật này, trong mỗi thế giới này, Ngài đã an bài những điều không ai có thể tìm ra ngoài trừ chính Ngài, Đấng Phát hiện, Đấng Toàn Trí.” (92)

Như vậy giấc mơ là một bằng chứng cho linh hồn trong giai đoạn hai của cuộc viễn du biết rằng thực sự có giai đoạn ba, đề tài này đáng được suy gẫm thật chín chắn.

CHẤM DỨT CUỘC VIỄN DU

Giờ đây linh hồn nhận ra mình đang ở trong ngôi nhà mới, lũ khách sẽ ở lại đây bao lâu; sau đó có chuyện gì xảy ra; linh hồn còn phải vượt qua bao thung lũng, bao nhiêu ngọn núi tâm linh; linh hồn sẽ có những hoạt động gì; ai là bạn đường của linh hồn.

Đức Baha'u'llah phán:

“Người hãy biết sự thực là các thế giới của Thượng Đế có con số vô hạn, và có phạm vi vô cùng, không ai có thể tính được hoặc hiểu được các thế giới ấy ngoại trừ Thượng Đế, Đấng Toàn tri, Đấng Toàn trí.” (93)

Ngài còn phán tiếp:

“Người hãy biết sự thật là, linh hồn sau khi chấm dứt liên hệ với thân xác, sẽ tiếp tục tiến hóa cho đến khi đạt tới sự hiện diện của Thượng Đế, trong trạng thái và điều kiện mà sự xoay vần của các thời đại và các thế kỷ, cũng như những đổi thay và biến chuyển của thế giới này, không thể làm linh hồn thay đổi. Linh hồn sẽ tồn tại lâu dài như Vương quốc của Thượng Đế, Quyền Tối thượng của Ngài, sự Ngự trị và Quyền năng của Ngài sẽ tồn tại.” (94)

Đức Shoghi Effendi cũng dạy:

“Về đời sống sau, điều Đức Baha’u’llah phán là linh hồn sẽ tiếp tục siêu thăng qua nhiều thế giới, những thế giới ấy là gì và tính chất các thế giới ấy ra sao, chúng ta không biết được, giống như hài nhi trong bụng mẹ không thể biết thế giới này chúng ta cũng không biết thế giới kia sẽ ra sao.” (95)

Một khi lữ khách được đưa vào đường đời và bắt đầu cuộc hành trình, thì không còn lối lui hoặc chỗ dừng, đích đến cuối cùng là sự kề cận Thượng Đế, thủ đắc những sự hoàn hảo và những đặc tính của Ngài, đây là một quá trình liên tục, vì những

đức hạnh này là vô hạn, đây là vận mệnh của mọi linh hồn, kể cả những người tự xa rời Thượng Đế; các Thánh kinh gọi linh hồn ấy là “đã chết”, nghĩa là dù những linh hồn ấy vẫn tiếp tục tồn tại, hồn không được hưởng sự sống tâm linh thực sự.

Tình trạng những linh hồn đã rời xa Thượng Đế trong giai đoạn hai của cuộc viễn du này sẽ như thế nào; cương vị của những linh hồn ấy có giống những linh hồn đã hướng về Thượng Đế không, giáo lý Baha’i giải thích:

“Điều này... không có nghĩa là những linh hồn rời xa Thượng Đế điều bình đẳng, dù họ thực hiện hành động tốt hay xấu, điều này có nghĩa là nền tảng chân lý căn cứ trên sự hiểu biết Thượng Đế và hành động đúng là kết quả của sự hiểu biết này. Tuy nhiên, trong số những người rời xa Thượng Đế mà biết giữ nguyên tắc và phẩm hạnh tốt thì cũng đáng được Thượng Đế tha thứ, trong khi những tội lỗi có tính tình và hạnh kiểm xấu thì sẽ bị mất hồng ân và hồng phúc của Thượng Đế.” (96)

“Do lời phán của chúng ta rằng mọi vật tạo đều là dấu hiệu mặc khải của Thượng Đế, không ai nên tưởng tượng rằng Lời phán đó có nghĩa là – nói tội trời – mọi người, dù là lành hay dữ, sùng kính hay phản phúc điều bình bằng trước mắt Thượng Đế.” (97)

Chuyện gì sẽ xảy ra cho linh hồn sống trên trái đất mà không có cơ hội được biết và tin nhận Đáng Biểu hiện của

Thượng Đế cho thời đại này, và vì vậy, không hoàn thành vận mệnh cao cả được an bài cho họ, Đức Shoghi Effendi giải thích:

“Những người không bao giờ có cơ hội được nghe nói tới Chánh Đạo, nhưng sống đời sống tốt đẹp chắc chắn sẽ được đối xử với lòng bác ái và tình yêu tuyệt vời trong thế giới bên kia và nhận đầy đủ phần thưởng của họ.” (98)

Và còn:

“Về câu hỏi của người là liệu linh hồn có thể nhận biết chân lý ở thế giới bên kia hay không, chắc chắn là có thể có sự nhận biết đó, và đó chỉ là dấu hiệu từ bi của Đấng Toàn năng, qua sự cầu nguyện của chúng ta, chúng ta có thể giúp mọi linh hồn lần hồi đạt tới cương vị cao cả, dù cho linh hồn ấy đã không đạt được điều đó trong thế giới này. Sự tiến bộ của linh hồn không chấm dứt vào giờ chết, sự thực, chúng ta bắt đầu một cuộc sống mới, Đức Baha'u'llah dạy rằng những khả năng lớn lao đang chờ linh hồn ở thế giới bên kia. Sự tiến bộ trong thế giới ấy là vô hạn, và không ai, khi còn sống trên trái đất này, có thể hình dung mức độ và năng lực đầy đủ của linh hồn ấy.” (99)

Có người có thể hỏi còn vận mệnh của những linh hồn đã rời khỏi giai đoạn một và giai đoạn hai của cuộc viễn du khi là trẻ thơ hoặc thai nhi thì sẽ ra sao, giáo lý Baha'i đoạn chắc với chúng ta rằng sự phò trợ và thiên ân đặc biệt đang đợi những linh hồn:

“Những cháu bé này đang ở dưới bóng ân huệ của Thượng Đế, và bởi vì các cháu không hề gây tội lỗi gì và không bị vấy bẩn bởi những thứ ô trọc của thế giới tự nhiên, các cháu là trung tâm biểu hiện thiên phúc và con mắt Từ bi sẽ hướng về các cháu.”
(100)

Hẳn nhiên, trong khi an ủi các bậc cha mẹ có đứa con qua đời, Đức Abdul-Baha nêu rõ rằng bất cứ linh hồn nào rời khỏi giai đoạn hai của cuộc viễn du để bước qua giai đoạn ba đều được chúc phúc:

“Có điều minh triết nhiệm mầu làm nền cho những sự kiện nát lòng ấy, điều này giống như thể người làm vườn tốt bụng chuyển những cây non tươi tốt từ chỗ chật hẹp tới chỗ rộng thoáng, sự chuyển dời này không làm tàn úa, làm suy yếu, hoặc làm hỏng cây non; nhưng trái lại, việc ấy khiến cây tăng trưởng và vượt lên, thêm tươi tốt và xinh đẹp, thêm xanh và kết trái. Người làm vườn biết rõ bí quyết huyền nhiệm này, nhưng những linh hồn vô tri đối với hồng ân này tưởng rằng người làm vườn, vì nóng giận và thịnh nộ, đã nhổ rễ cây con. Tuy nhiên, đối với những người hiểu biết, sự kiện bí nhiệm này thật hiển nhiên, và chỉ dụ tiên định này được xem là hồng ân, bởi vậy, chớ phiền muộn hoặc thất vọng về sự siêu thăng của con chim thành tín, trái lại, trong mọi trường hợp hãy cầu nguyện cho cháu thanh niên ấy và xin cho cháu được tha thứ và được nâng cao cương vị.” (101)

Lữ khách sẽ vượt qua biết bao thế giới thiên thượng và những kinh nghiệm tâm linh mà người sẽ nếm trải thật tuyệt vời biết bao, nếu người ấy biết luôn luôn tìm sự che chở và sự hướng dẫn của Đấng Sáng tạo, chính Đức Baha'u'llah phán:

“Hỡi các tôi tớ của Ta! Trong những ngày này và nơi cõi trần thế này, chớ buồn phiền nếu có điều gì đã được Thượng đế an bài và biểu hiện trái với ước muốn của các ngươi, bởi vì những ngày đầy hoan lạc, đầy niềm vui thiên thượng chắc chắn đang được dành cho các ngươi. Các thế giới thánh thiện và vinh quang về tâm linh, sẽ được biểu lộ trước mắt các ngươi, trong thế giới này, và thế giới sau, Ngài đã an bài cho các ngươi được chia lợi lộc, được chia niềm vui và được nhận phần trong ân huệ vững bền của các điều tốt đẹp ấy, chắc chắn các ngươi sẽ đạt được mỗi một và tất cả những điều ấy.” (102)

“Nhiệm vụ tối cao đối với tất cả các ngươi là chọn cho mình điều mà người khác không xâm phạm, không thể chiếm đoạt được, điều đó là tình yêu của Thượng Đế, là điều được Thượng Đế chứng cho, giá mà các ngươi nhận thức được, các ngươi hãy xây dựng những ngôi nhà mà mưa bão không thể hủy hoại được, mà còn che chở cho các ngươi trước những đổi thay và những may rủi của cuộc đời này, đây là lời giáo huấn của Đấng đã bị thế giới đầy đọa và chối bỏ.” (103)

LỜI SAU CÙNG

MỤC ĐÍCH TỐI THƯỢNG

Dù câu chuyện ngắn này về cuộc viễn du của linh hồn đối với một số người có vẻ như chuyện giả tưởng, nhưng nó vẫn là sự thật – là con đường do Đấng Sáng tạo vạch ra cho chúng ta, như Đấng Biểu hiện Thiêng liêng của Ngài đã mặc khải, thật không sao đánh giá hết tầm quan trọng của hạnh kiểm và hành động của chúng ta trong mối tương quan với đời sống sau nơi vương quốc. Khi chúng ta thấy rằng, sau khi lià thế giới này, cuộc viễn du của chúng ta là vĩnh cửu, chúng ta cần suy gẫm chín chắn hơn. Đức Shoghi Effendi đã nhắc nhở:

“Mỗi lời của Đức Baha’u’llah và các Thánh thư của Đức Abdul-Baha là bài giảng về hạnh kiểm đạo đức; mọi điều khác là hình thức, là chiếc chén mà tinh thần trong sạch phải đổ đầy vào trong đó, nếu không có tinh thần và hành động để chứng minh, thì đó chỉ là hình thức không có sự sống.”

“(Chẳng hạn như) Đức Baha’u’llah dạy rằng tội ngoại tình làm chậm lại sự tiến bộ của linh hồn trong đời sống sau – nó quá trầm trọng...” (104)

Mục đích duy nhất của toàn thể tạo vật là con người nhận biết Đấng Sáng tạo và đạt tới sự Hiện diện của Ngài, cách duy nhất để hoàn thành mục đích này là biết và tin nhận Đấng Biểu hiện của Thượng Đế cho thời đại trong đó chúng ta đang sống –

hiện nay là Đức Baha'u'llah và chân thành tuân theo giáo lý và giáo luật của Ngài. Mọi điều khác là thứ yếu.

Những lời sau đây của Đức Baha'u'llah đáng cho chúng ta suy ngẫm một cách chân thành và vô tư:

... Mọi người đã từng và sẽ còn có khả năng tự mình hiểu rõ giá trị Vẻ đẹp của Thượng Đế, Đấng Vinh Hiển, nếu con người không được phú cho khả năng ấy, làm sao người có thể chịu trách nhiệm về sự thất bại của mình? “Nếu vào ngày mà tất cả các dân tộc trên thế giới tụ tập lại và đứng trong sự hiện diện của Thượng Đế, bỗng nhiên có ai đó bị hỏi: ‘Tại sao người không tin vẻ đẹp mỹ lệ của Ta và rời xa Thần ngã của Ta?’ và nếu người ấy đáp: ‘Vì mọi người đã lầm lạc, không thấy có ai muốn hướng về mặt trời chân lý, nên con cũng theo gương họ, đã thất bại nghiêm trọng trong việc nhận biết Vẻ Mỹ lệ của Đấng Vĩnh cửu.’ Câu trả lời như thế chắc chắn sẽ bị bác bỏ, bởi vì đức tin của một người không phải tùy thuộc vào ai khác ngoại trừ chính mình.” (105)

“Nhiệm vụ đầu tiên mà Thượng Đế đã đề ra cho tôi con Ngài là tin nhận Đấng Hùng Đông Mặc khải của Ngài và là nguồn mạch luật pháp của Ngài, là Đấng thay mặt Thượng Đế tối cao trong vương quốc Chánh Đạo của Ngài, cũng như trong thế giới tạo vật, ai hoàn thành nhiệm vụ này tức là đã đạt tới mọi điều tốt đẹp, và ai rời xa nhiệm vụ này tức đã lạc đạo, mặc dù người ấy là tác giả của mọi hành động chính trực. Còn về phần tất cả những ai đạt tới cương vị cao cả nhất này, tới tột đỉnh sự vinh quang thiên thượng này, họ phải tuân giữ mọi phán lệnh của

Ngài là Đấng Khát khao của thế giới, các nhiệm vụ song hành này không thể tách rời nhau. Không thể chấp nhận sự thành đạt nhiệm vụ này mà để thiếu sót nhiệm vụ kia được, đó là điều được chỉ dụ bởi Ngài là Đấng Cội nguồn của sự Cảm ứng Thiên thượng.” (106)

Tất cả những gì mà Đấng Sáng tạo của chúng ta muốn và đã an bài cho chúng ta điều là phúc lợi, sự tiến bộ và hạnh phúc vĩnh cửu của chúng ta, Đức Baha’u’llah phán:

“Hỡi các tôi tớ của Ta! Nếu các ngươi được biết ta đã muốn phú thác cho linh hồn các ngươi những phép mầu nào trong đức hào phóng và lòng rộng rãi của Ta, thì quả thật, các ngươi tự dứt bỏ sự ràng buộc với tất cả tạo vật, và sẽ đạt tới sự hiểu biết chân chính về bản thể các ngươi – một sự hiểu biết giống như sự thức ngộ chính bản thể của Ta. Các ngươi sẽ thấy mình độc lập mọi sự ngoài Ta, và sẽ nhận thấy bằng mắt bên trong và mắt bên ngoài của các ngươi, hiển hiện như mặt khải Thánh danh huy hoàng của Ta, như đại dương ân phúc và lòng từ bi hiền dịu của Ta chuyển động trong các ngươi.” (107)

Và Đức Abdul – Baha khẳng định:

“Ngươi hãy biết rằng Vương quốc là một thế giới có thật, còn cõi hạ giới này chỉ là chiếc bóng trải dài, một chiếc bóng không có sự sống riêng của nó; sự tồn tại của nó chỉ là ảo tưởng mà thôi, nó chỉ là hình ảnh phản chiếu trong nước và có vẻ như bức tranh đối với mắt con người.” (109)

NỀN CÔNG LÝ THIÊN LIÊNG

Một số, có lẽ là số lớn, nhân dân thế giới không thực tin Thượng Đế, hoặc hoài nghi sự tồn tại của Ngài, người ta nhìn vào sự bất công trên thế giới, sự áp bức kẻ vô tội, sự sung túc và quyền hành quá đáng của một nhân vật lớn và sự khốn cùng của số đông, sự kỳ thị quá đáng đối với bộ phận dân cư, v.v... những người ấy nói rằng, nếu Thượng Đế tồn tại, Ngài không chấp nhận tất cả những điều ấy. Đây là đề tài rối tâm trí nhiều người có tâm và có suy tư, đây là điều cần được suy gẫm sâu hơn và vô tư hơn.

Những nhận xét sau đây liệu có bỏ ích chãng! Trước hết, những tình trạng tồn tại, và thậm chí còn thịnh hành, nhưng đó không phải là sự bất toàn của Thượng Đế, Ngài luôn luôn cử những Đấng Biểu hiện Thiên liêng của Ngài đến thế giới này để giáo dục và hướng dẫn chúng ta đi theo đường đúng, nếu chúng ta không chấp nhận và tuân theo lời khuyên khôn ngoan và gương sống tốt, thì lỗi là ở chúng ta, chứ không phải ở Đấng Sáng tạo. Ngài đã ban cho chúng ta ý chí tự do – là năng lực để lựa chọn giữa điều tốt và điều xấu, cái đúng cái sai, đường này hay đường khác. Nếu chúng ta chọn lầm hay dại dột, cả loài người chịu chung hậu quả, vì loài người cũng là một sinh thể.

Điều thứ hai là, Đấng Sáng tạo của chúng ta đã cử Đức Baha'u'llah đến vào thời này với sứ mạng Thiên liêng là thiết lập nền trật tự thế giới mới, thiên liêng trong nguồn gốc, độc nhất trong tính chất, vinh quang trong mục đích, căn cứ trên giáo

lý và giáo luật thiêng liêng, tức Vương quốc của Thượng Đế được chờ đợi từ lâu theo lời hứa của các Đấng Tiên tri và các Đấng sứ giả của Thượng Đế. Khi nền trật tự thế giới này được thiết lập, thì phần lớn những lạm dụng và bất công hiện nay sẽ mất dần.

Thứ ba là, trong bất cứ biến cố nào – và đây là cốt lõi của vấn đề - thực ra đều có công lý đầy đủ và hoàn hảo, nhưng ta không thể nhận biết nếu ta không chịu hiểu và nhìn cuộc đời theo quan điểm tâm linh và đặt nó vào tổng thể gắn liền với tất cả các thế giới của Thượng Đế.

Mọi người đều là sinh vật thuộc linh, có nhà thực sự trong thế giới tâm linh, chứ không phải trong thế giới phù du, giả tạm này, cuộc sống trên trái đất chỉ là vấn đề ít năm, còn sự tồn tại của linh hồn là vĩnh cửu, qua các Đấng biểu hiện, Thượng Đế luôn luôn phán rằng chính trong thế giới, hoặc những thế giới, bên kia linh hồn sẽ nhận được nhiều phần thưởng cho những việc tốt đẹp, cũng như sự trừng phạt cho mọi việc sai trái của mình, nếu chúng ta thực sự hiểu và tin nhận điều này, lần hồi mọi sự sẽ trở lại đúng vị trí, chúng ta sẽ nhận thấy được công lý trọn vẹn.

Quả thật, nếu Thượng Đế không tồn tại thì cuộc sống sẽ không tiếp diễn sau cái chết thân xác, cuộc sinh tồn sẽ trở thành vô nghĩa và không có lý do tồn tại, và mọi sự đấu tranh đau khổ trên thế giới vật chất này cũng chẳng có ý nghĩa gì, ta trải qua bao nhiêu năm thu thập kiến thức và kinh nghiệm những mong được chút hiểu biết, khôn ngoan và trưởng thành. Nếu cuộc sống dừng lại ở điểm này, tất cả sẽ thành ra không mục đích, không

kết quả, lý trí của chúng ta, và cái gì đó trong bản thể sâu thẳm của chúng ta nói với chúng ta, nếu chúng ta biết lắng nghe, rằng sau đó còn cái gì nữa, Đức Abdul-Baha đã phán rất rõ:

“Hãy suy gẫm xem mục đích của tạo vật: có thể tất cả tạo vật tiến hóa và phát triển vô thời hạn lại chỉ để thực hiện một mục đích nhỏ nhất – mấy năm của đời người trên trái đất; vô lý thay nếu đó là mục đích cuối cùng của cuộc sinh tồn!

“Nhiều nhất, con người chỉ sống một thời gian khoảng chín mươi năm trên trái đất, một thời gian thật là ngắn ngủi!

“Phải chăng con người hết tồn tại khi con người rời khỏi thân xác, nếu đời sống con người chấm dứt, tất cả những bước tiến hóa trước đó vô dụng, tất cả điều vô nghĩa, sao có người lại nghĩ rằng tạo vật không có mục đích gì cao hơn nữa.

“Sau khi xem xét những điều này, chỉ những người không có trí thông minh mới tưởng rằng công trình sáng tạo vĩ đại như thế như thế lại đột nhiên ngừng tiến triển, rằng cuộc tiến hóa lại có thể chấm dứt một cách không hoàn hảo như vậy.” (109)

“Và nếu đời sống con người, với tất cả thực thể tâm linh, chỉ giới hạn trong giai đoạn trần tục này, thì kết quả của cuộc sáng tạo là gì; hẳn nhiên, ảnh hưởng và kết quả của thần tính là ở đâu, nếu khái niệm ấy là đúng, thì tất cả tạo vật, tất cả vật thể vô thường và toàn bộ thế giới sinh tồn này – tất cả thành vô nghĩa,

Lạy trời để không ai giữ lấy sự tương tượng và sự lầm lạc thô thiển ấy.” (110)

“Hãy nghe Ta, hỡi các người là con chim hữu hoại! trong vườn hồng của sự huy hoàng bất biến, một đóa hoa bắt đầu nở, so với Hoa này tất cả hoa khác chỉ là gai, và trước vinh quang rực rỡ của Hoa này, chính tinh hoa của cái đẹp cũng thành lu mờ, héo úa. Bởi vậy, hãy đứng lên và tập trung nỗ lực của toàn thể các người, hãy cố gắng đạt tới sự hiện diện của Ngài, với tất cả sự nhiệt tình của tâm hồn các người, với tất cả sự say mê của linh hồn các người, và nỗ lực hít lấy hương thơm của Đóa hoa bất hoại để thưởng thức hương vị ngọt ngào của sự Thánh thiện, và đạt được một phần hương liệu này của nền vinh quang thiên thượng. Ai nghe theo lời khuyên này sẽ phá vỡ được xiềng xích của mình, sẽ ném được sự dút bỏ của tình yêu mê đắm, sẽ đạt tới khát vọng của tâm hồn, và sẽ đặt tâm hồn vào tay Đấng kính yêu, phá tan chiếc lồng rôi như con chim tinh thần, người ấy sẽ cất cánh bay về tổ ấm thiêng liêng và vĩnh cửu của mình.” (111)

Hết